

Avcılar ve Bakırköy belediyelerinde direnen işçilerle konuştuk

CHP'li Avcılar ve Bakırköy belediyeleri "emek dostu" görünse de şirketlerini işletemediği oranda işçiler saldırıyor, işçilerin haklarını gasp ediyor. Her iki belediye de işçilere yönelik işten atma saldırısını hayata geçirince işçiler de direnişe geçerek haklarına sahip çıktı. Her iki direnişte de kadın işçiler mücadelenin ön saflarında...

s.12-13

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

ISSN 1300-3585

Sayı 2016 / 24
24 Haziran 2016 * 1 TL

Kızıl Bayrak

www.kizilbayrak1.net

Kıdem tazminatında sona gelindi...

Genel direnişe hazırlanalım!

Taşeron işçisine kadro yalanı

AKP hükümetinin işçi sınıfına yönelik saldırıları yalan ve sahte vaatler eşliğinde devam ediyor. En gözde palavraları da taşeron işçilik sorununda atıyor.

Tarım işçileri için ölüm sezonu

Mevsimlik tarım işçilerini yaz aylarında sadece çileli yolculuklar, düşük ücretler karşılığında yorucu çalışma koşulları beklemiyor.

Avrupa'da yeni saldırı dalgası

Avrupa burjuvazisi yeni bir saldırı dalgası başlatmış bulunuyor. Bu kez başta Fransa olmak üzere AB'nin merkez ülkelerini de kapsıyor.

Maden havzalarından yükselen ses: "Birlik!"

s.6

AKP hükümeti HDP'li belediyelere saldırıyor!

s.19

“Kabadayı”lıktan “yaranma”ya...

Osmanlı İmparatorluğu'nun çürümüş cesedini hortlatmaya endekli saldırgan dış politikanın iflasi, dünya nezdinde dinci-gerici AKP iktidarının prestijini sıfırladı. Uluslararası ilişkilerde utanç verici durumlara düşürülen dinci şeflerin gardı düşmüş görünüyor. ABD'li boksör M. Ali'nin cenazesinde şov yapmaya heveslenen Tayyip Erdoğan'a reva görülen alçaltıcı muamele, yaşanan hüsrânın boyutunu gözler önüne serdi. Görünen o ki dinci şefler için “dünyaya meydan okuma” seremonileri geride kalmış, “eğilek yaranma” süreci başlamıştır.

RUSYA CİDDİYE ALMADI

Türk ordusunun Rusya savaş uçağını Suriye topraklarında düşürmesinin ardından çapını aşan laflar eden AKP şefi, postun pahalı olduğunu anlayınca ezile büzüle Putin'in kapısını çaldı. Bir kez daha iddialı vaazlarını yutmak zorunda kalan Tayyip Erdoğan, Rusya Gününü fırsat bilerek Devlet Başkanı Vladimir Putin'e mektup gönderdi. Mektupta “Türk halkı adına tüm Rus halkının Rusya Gününü kutluyorum. Ayrıca Rusya ve Türkiye arasındaki ilişkilerin yakın gelecekte hak ettiği düzeye gelmesini diliyorum” ifadelerini kullanan AKP şefinin havasında kabadayılıktan eser kalmadığı görüldü. Bu arada kaçak saraydaki efendisinin izinden giden “Başbakan” Binali Yıldırım da Rus mevkidaşı Dmitriy Medvedev'e mektup yazarak benzer dileklerde bulundu.

Mektuplara dair yapılan açıklamalar, yaranma çabasındaki dinci-gerici şeflerin Moskova'da pek de ciddiye alınmadığını gösterdi. Zira hem Kremlin Sözcüsü Dmitriy Peskov hem Rusya Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Mariya Zaharova mektuplarda ‘elle tutulur’ bir unsura rastlanmadığını ifade ettiler. Moskova'dan yapılan açıklamalar yandaş/yardakçı medyadaki tetikçileri rahatsız etse de dinci iktidar tarafında sineye çekildi.

Geçen aylarda “Ey Putin!” naraları atan AKP şefi, artık Putin'den medet umuyor. Ancak yaranma çabasına verilen yanıtlar, Moskova'nın da “Tayyip

Erdoğan enkazı” ile uğraşmaya hevesli olmadığını gösterdi. Dün ‘ak’ dediklerine bugün ‘kara’ diyenler ilke, değer, ahlak gibi insani hasletlerden yoksun oldukları için alçaltıcı muameleleri pek dert etmiyorlar. Bundan dolayı Moskova'nın kapılarını çalmaya devam edeceklerini öngörmek zor değil.

YENİDEN SİYONİST İSRAİL'İN KAPISINDA

Dinci-gericilik, iktidara tırmanma sürecinde hem İsrail rejiminden hem ABD'deki siyonist Yahudi lobisinden ‘banko’ destek görmüştü. Ancak ‘yeni Osmanlıcı’ hayaller depreşince AKP şefi dostlarını şaşırtan tutumlar sergilemeye başladı. Zira yayılmacı hevesler için Filistin halkının acılarını istismar etmekten daha etkili bir yol olamazdı. “One minute” çıkışıyla istismara ivme katan Tayyip Erdoğan, birden “Filistin halkının hamisi” pozlarına büründü. Oysa Filistin halkının tepesine bomba yağdıran İsraili pilotların eğitim yeri Konya ovasıydı. Milyar dolarları bulan silah anlaşmalarını İsrail’le imzalayan da AKP hükümetinden başkası değildi. Yeni hamlelerle bu pozları pekiştiren Tayyip Erdoğan’la avanelerinin maskeleri, cihatçı katil sürülerini Suriye halklarının üzerine salınca parçalandı.

“İlimli İslam” projesinin iflasi, çöken yayılmacı hayaller, dünya nezdinde saygınlığın dibe vuruşu, komşu ülkelerle şiddetlenen gerilimler dinci-gerici şefleri bir kez daha İsrail’in kucağına sürüklemiş görünüyor. Kendisiyle işbirliği yapabilecek herkese kapıları açan ırkçı-siyonist rejim, dinci-gericiliğin de sığınağı oldu.

AKP iktidarı ile İsrail heyetlerinin pazarlıkları gizli yapılsa da anlaşmaya varmak üzere oldukları haberleri eksik olmuyor. “Mutlu son”a yaklaşıldığına dair haberleri taraflar da teyit ediyor. Bundan dolayı Filistin halkını katletmeye devam eden siyonist rejimi rahatsız edebilecek sözleri dinci şeflerden duymak artık mümkün değil. İsrail mediasında yayınlanan haberlere göre nihai anlaşmaya varmak için sayılı günler kaldı.

Geçerken belirtelim ki, “kahraman”

sanılan Tayyip Erdoğan'ın Arap halkları tarafından nefret edilen bir figür haline gelmesinin bir nedeni Suriye halklarına karşı işlediği ağır savaş suçları ise, diğeri de Filistin halkının acılarını pervasızca istismar etmesidir. AKP iktidarı ile Ortaçağ kalıntısı Körfez şeyhlerinin İsrail dostu oldukları artık Arap halkları için de bir sır değildir.

DIŞARIDA YARANMA, İÇERİDE DİZGİNSİZ SALDIRGANLIK

Tek adam diktatörlüğüne dayalı dinci faşist rejimi kurabilmek için dış politikayı da kullanan AKP iktidarı, uluslararası alanda izole olmasına rağmen istediği hedeflere ulaşamadı. Bu da hem içeride hem dışarıda sıkışan rejimin krizini derinleştiriyor. Dışarıda dümeni kabadayılıktan yaranmaya kıran iktidar, içeride ise hem devlet, hem “sivil” dinci-faşist terörü azdırıyor.

Dünyada beş paralık saygınlığı kalmayan, ancak Afrikalı diktatörler ringine çıkabilen AKP şefiyle tetikçileri “iç savaş çıksın ezer geçeriz” diyebilecek kadar zıvanadan çıkmış durumdadır. Bu gözü dönmüştük hali Ortaçağ artığı zihniyetlerini topluma dayatmak için ülkeyi kan deryasına çevirmekten bile kaçınmayacaklarını gözler önüne seriyor.

Kabarık suç dosyalarının açılmasını engellemek gibi dertleri de olan Tayyip Erdoğan’la müritleri, suçlarına yenilerini ekleyerek bu hedeflerine ulaşmaya çalışıyorlar. İçeride yoğunlaştırılan faşist zorbalığın uluslararası alandaki izolasyonu ortadan kaldırması mümkün değil, bu gözü dönmüştük karşı direniş azmini güçlendirmesi ise kaçınılmazdır.

Vurgulayalım ki, dinci faşist zorbalık kapitalist emperyalizmin ürünüdür. Dolayısıyla bu veba ile hesaplaşmak işçilerin, emekçilerin, Kürt halkının, Alevi emekçilerin ve toplumun ilerici devrimci güçlerinin işi olabilir ancak. Siyasal gericiliğe ve baskı politikalarına karşı direniş eğilimini güçlendirmek, kitleselleştirmek, örgütlemek ve militanlaştırmak günün acil görevidir.

Tek adam diktatörlüğüne dayalı dinci faşist rejimi kurabilmek için dış politikayı da kullanan AKP iktidarı, uluslararası alanda izole olmasına rağmen istediği hedeflere ulaşamadı. Bu da hem içeride hem dışarıda sıkışan rejimin krizini derinleştiriyor. Dışarıda dümeni kabadayılıktan yaranmaya kıran iktidar, içeride ise hem devlet, hem “sivil” dinci-faşist terörü azdırıyor.

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2016/24 * 24 Haziran 2016 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:

Tayfun Altıntaş

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mah. Kodaman Sk. No: 111/15
Şişli / İstanbul

Tif. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25
e-mail: info@kizilbayrak.net
twitter: @kizilbayraknet
www.kizilbayrak1.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

Kıdem tazminatı tartışmalarında sona gelindi...

Genel direnişe hazırlanalım!

Kıdem tazminatı tartışmaları gündemdeki yerini koruyor. Çalışma yaşamına, bununla dolaysız bağı içinde işçi ve emekçilerin yaşam koşullarına yeni kurallar dayatan sermaye devleti, AKP iktidarının icraatlarıyla kıdem tazminatında "yeni" düzenleme için sona geldiğini duyuruyor. Uzun bir süredir tartışılan ve güya en uygun formülasyonla hem işçi-yi hem de patronları tatmin edecek bir düzenleme gerçekleştirileceği iddia ediliyor. Kimi ülkelerde uygulanan modeller sıralanıyor, mevcut haliyle varolan kıdem tazminatının yetersizlikleri tekrarlanıp duruyor.

Burjuva basını, AKP iktidarının tüm kölelik saldırılarında olduğu gibi bu konuda da üzerine düşeni yapıyor; işçi ve emekçileri gerici ve spekülâtif bir propagandayla sersemletmeye, bir saldırı niteliği taşıyan saldırıya alıştırılmaya çalışıyor. Geçtiğimiz günlerde birçok gazetede "kıdem için dev anket" başlığıyla duyurulan haberde, birçok işçiden alınan görüşlerle kıdem tazminatında ihtiyaca uygun bir yasa hazırlanacağı söyleniyor. Yeni yasanın uygulamaya başlama süresi olarak ise 1 Ocak 2017'nin öngörüldüğü ifade ediliyor.

Kıdem tazminatında patronlar için nasıl maddeler, teşvikler vb. getirileceği tartışmaları sıklıkla gündeme getirilirken, işçiler için yasada yer alacak hükümler mümkün mertebe tartışma dışı bırakılıyor, tek propaganda olarak "işçilerin kıdem tazminatı haklarını güvenceye

almak" söylemi öne çıkartılıyor.

Sermaye devleti, topyekûn bir kölelik saldırısı işletiyor. Kıdem tazminatının gasp edilmesi çabasını da bu saldırı bütünlüğü üzerinden anlamlandırmak temel bir yerde duruyor. Kiralık işçilik, esnek ve kurlsız çalışma hükümleri, 'Bireysel emeklilik', 'Arabuluculuk' gibi düzenlemeler son dönem gündeme getirilen saldırıların başlıcaları. Bunu ise kıdem tazminatının ortadan kaldırılması saldırısı ile tamamlamaya çalışıyorlar. Patronları bu yükten kurtarmak, işten atmaların önünü tamamen açmak, yağmalanacak yeni fon oluşturarak sermayeye yeni kaynaklar yaratmak bu saldırının temelini oluşturuyor.

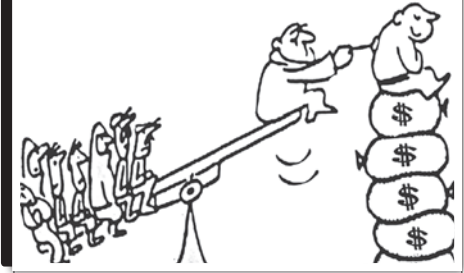
Fabrikalardan yansıyan tablo, işçi sınıfına yöneltilen böylesi kapsamlı bir saldırı karşısında, bu saldırıyı geri püskürtebilecek bir izlenim sunmuyor. Bunda elbette ki işçi sınıfının örgütsüz ve dağınık olmasının yanı sıra sendikal bürokrasinin özel bir rolü var. Aynı zamanda AKP'nin yürüttüğü propagandanın sersemletici etkisi de işçi sınıfının hareket etmesini engelleyen temel bir neden durumunda. Fabrikalarda işçiler ya saldırı süreçlerinden haberdar değiller ya da haberleri olduğu kadarıyla burjuva basının yanıltıcı yanını biliyorlar. Kıdem tazminatının fona devredilmesini olumlayabiliyor, "hakkımız güvencede olacak" söylemini sahiplenebiliyorlar.

Bugün böylesi bir saldırı sürecine işçi sınıfı bir dizi eksik yanıyla giriyor. Ama

yine bu saldırı süreçlerinin mayaladığı bir mücadele dinamiği de içten içe güçleniyor, kimi zaman cılız da olsa kendini dışa vuruyor. Derinleşen sefalet koşulları, gasp edilen haklar, kölece çalışma hükümlerinin tüm ağırlığı ile çökmeye başlaması, işçi sınıfının durgunluğunu atarak harekete geçmesinin ve yeni mücadelenin tetikleyicisi olacaktır. Günün içinde yöneltilen saldırılar ancak genel grevle, genel bir direniş ile püskürtülebilir.

Bugün sınıf devrimcilerinin, ilerici-öncü işçilerin omuzlarında bu süreci hızlandırma görevi bulunuyor. Sınıfın geniş kesimlerini mücadeleden alıkoyan çok yönlü sermaye kuşatmasını yarma çabası, temel olmak zorundadır. Saldırıları karşısında sınıfın bilincini bulandıran propagandaya karşı etkili bir süreç örgütlenme çabası, buna uygun yaratıcı araç ve yöntem sorunu gündeme alınabilmelidir. Somut gelişmeler ekseninde saldırıların teşhiri yapılabilir, kapsamı anlatılabilir, işçi sınıfının fabrika merkezli örgütlenme ihtiyacı vurgulanmalı, bunu olanaklı kılacak gerekli araçlar yaratılabilir. Bütün bunlar elbette ki sınıfın eylemini baz alan, eylem içinde hayat bulan bir pratik eksenine oturtulabilmelidir.

Evet saldırılar tüm ağırlığı ve kapsamıyla devam ediyor. Sınıfın mücadele güç ve enerjisi birikiyor. Görevimiz bu güç ve enerjiyi açığa çıkartacak bir müdahale gerçekleştirebilmeyi başarmaktır.

Tazminatlar "fon" ile gasp edilecek

Sermayenin yürütücüsü AKP hükümetinin kıdem tazminatlarının gasp edilmesi için yasal düzenleme hazırlıkları sürüyor. Taslakla ilgili hazırlıkların geçtiğimiz günlerde yeni hükümetin başı Binali Yıldırım'a sunulduğu belirtildi.

Kıdem tazminatlarının fona devredilmesi için hazırlıklar sürerken sermaye sözcüleri, yeni düzenlemenin "işsizlik fonuna benzeyeceğini" dillendiriyor.

İşsizlik fonunun sermayenin ihtiyaçlarına sunulduğu, bu fonun çok küçük payının işsizlere ya da işçi sınıfının ihtiyaçlarına ayrıldığı, işsizlerin büyük bölümünün ise bu fondan yararlanmadığı gerçeği orta yerde dururken, kıdem tazminatlarının fona devredilmesi, işçilerin tazminat hakkının doğrudan gasp edileceği anlamına geliyor.

Öte yandan, işçilerin fonda biriken tazminatlarını alabilmesi için de belli sınırlamalar getirileceği belirtiliyor.

Bir diğer hazırlık da işin hukuki boyutunda yürüyor. Tazminatları alabilmek için patron-ışçi arasındaki çatışma sıklıkla hukuki süreçlerle devam ediyor. Sermayenin iş kanununda "arabuluculuk" düzenlemesini ortaya atması tam da bu yüzden. Mevcut kanunda hukuki süreçler tazminat hakkının ve işçilerin diğer haklarının gasp edilmesinin yolunu düzlemeyi amaçlarken, sermaye bu uzayan süreçlerle oyalanmak istemiyor. Yeni düzenlemeyle "arabulucu" ile sermaye dolaysız olarak işçilerin haklarını ele geçirmek istiyor.

Bununla birlikte sermayenin talepleri doğrultusunda, işten atılan işçilerin tazminatlarını alamaması için de mevcut taslağa eklemeler yapılması gündemde. Halihazırdaki yasada işçilerin bu hakkı zaten gasp edilirken, yeni düzenlemede bu yönde bir boşluk olduğu söylenerek bu açığı gidermek için taslağın yeniden düzenlenmesi planlanıyor.

Sermaye sözcüleri, "çalışanların hak kaybı olmaması hassasiyeti" içerisinde olduklarını iddia ederek işçi ve emekçileri kandırmaya çalışıyor.

Taşeron işçisine kadro yalanı

AKP hükümetinin işçi sınıfına yönelik saldırıları yalan ve sahte vaatler eşliğinde devam ediyor. Kıdem tazminatının gaspına işçi ve emekçileri ikna edebilmek için türlü yalanları devreye sokan sermaye uşağı hükümet, en gözde palavralarını ise taşeron işçilik sorununda atıyor.

Bilindiği gibi taşeron işçilere kadro verilmesi, Haziran ve Kasım seçimleri sırasında burjuva partilerinin vaatlerinde başrolde bulunuyordu. Büyük çoğunluğu yasadışı şekilde işletilen taşeronlarda çalıştırılan 1,5 milyon işçiyi bu vaatlerle büyük bir beklenti içerisine sokmuş ve sermaye düzenine bağlamanın hesabını yapmışlardı.

Bugün, gerçeklikten bağımsız bir şekilde müjde olarak pazarladıkları çalışmalarını bile aslına bakılırsa yıllardır taşeron işçilerin verdiği mücadeleler sayesinde gündeme geldi. Hatırlanırsa Karayolları'nda çalışan binlerce işçi yıllar süren bir hukuki ve fiili mücadele sonucunda kadro hakkını elde ettiler. Geçtiğimiz yıl kadro hakkını elde eden 10 bine yakın karayolu işçisinin ardından, Yargıtay kararı emsal oluşturdu ve tüm taşeron işçilere kadro yolu açıldı. İşte bugün "taşeron işçilere kadro müjdesi" olarak servis ettikleri haberlerin arkasında bu gerçek yatıyor.

Ancak elbette ki dertleri taşeron işçilere kadro vermek değil. Onlar yüzbinlerce taşeron işçisinin karayolu işçilerinin açtığı yoldan kadro hakkı elde etmesini engellemenin peşindedir.

Hatırlanırsa, dünün Ulaştırma Bakanı, bugünün Başbakanı Binali Yıldırım karayolu işçilerinin kadro dağıtımının yapıldığı törende, sanki yıllarca devam eden bir mücadele yokmuş da bu hakkı kendileri bahşetmiş gibi konuşmuş, "mutluluğunu" beyan etmişti. Bugün ise taşeron işçilerine "Özel Sözleşmeli Personel" adı altında dayattıkları yeni kölelik modelini ancak böyle alçakça bir anlayış müjde olarak sunabilirdi.

KADRO CİLASI KALKINCA

Aylardır taşeron işçilerine kadro verilmesi için yasal düzenleme hazırlığında olduklarını söylüyorlar. Son birkaç aydır ise bu çalışmalarda yeni bir tanımlı, "Özel Sözleşmeli Personel" tanımını ortaya atmış durumdalar. "Özel Sözleşmeli Personel" statüsü ise 4-C benzeri yeni tip bir kölelikten başka bir şey değil.

Halen hazırlanan yasa tasarısı ortaya çıkmasa da bu çerçevede söylenenlere bakıldığında "Özel Sözleşmeli Personel"ler ne işçi, ne memur statüsünde olacaklar.

Bununla birlikte kamuda çalışan 720 bin işçiyi ilgilendiren bu düzenlemede taşeron işçilerine güvenceli bir kadro hakkı da verilmiyor. Çeşitli sınav ve mülakatlarla verilecek "Özel Sözleşmeli Personel" statüsünde sözleşmeler 3 yıllık yapılacak. Yani 3 yılın ardından kamu istediği gibi bu işçileri kapı önüne koyabilecek ya da bir sonraki seçim için bu durumu bir tehdit unsuru olarak kullanabilecek.

Bugün kamu kuruluşlarında taşeron altında işe girmek için bile AKP referansı ve milletvekili torpili gerekirken,

bu düzenleme ile kadrolaşmanın ve işe alımların siyasi şantaj malzemesine dönüşeceğine şüphe yok. Öyle ki daha yasa tasarısı tam olarak açıklanmadığı halde birçok kamu kurumunda, AKP güdümündeki sendikalarda örgütlenen taşeron işçileri, birakalım güvenceli bir kadroyu, kendilerinin ÖSP hakkından bile yoksun bırakılacağı endişesini taşıyorlar. Kimi işyerlerinde bu nedenle sendikalardan istifalar yaşanıyor.

3 yıllık sözleşmenin taşeron işçilerinin önüne bir tehdit unsuru olarak konulmasının yanında işçi özlük haklarında da taşeron işçilerine yeni hiçbir hak verilmiyor. Tüm tartışmalarda taşeron işçilerinin aynı işi yaptıkları işçilerin emsal ücreti değil, bugün almakta oldukları ücreti almaya devam edecekleri konuşuluyor.

KOYUN CAN, KASAP ET DERDİNDE

720 bin taşeron işçisini ilgilendiren böyle bir düzenleme tartışılırken sendika ağalarının tek derdi ise aidatları kimin toplayacağı. Yasa bugün tartışılan hali ile yürürlüğe girdiği koşullarda, kadro hakkı yalan olmakla birlikte, taşeron işçilerinin işçi sendikalarına üyeliği de sona erecek.

DİSK böyle bir düzenleme konusunda sessizliğini korurken, Türk-İş ve Hak-İş ağaları ise ÖSP statüsüne alınan işçilerin işçi sendikalarına üyeliğinin devam etmesi gerektiğinden başka bir şey söylemiyorlar. Onlar için ne güvenceli kadro hakkı bir değer taşıyor, ne de taşeron işçilerinin diğer haklarının korunması.

TAŞERON İŞÇİSİ KADRO İSTİYOR

Tüm bu tartışmalar bir tarafa, taşeron işçilerinin istediği ise güvenceli bir iştir. ÖSP tartışmalarına ve sendika yöneticilerinin aldığı ibretlik tutumlara tepki gösteren birçok taşeron işçisi, "Özel Sözleşmeli Personel" uygulaması ile bugün yaşadıkları kölelik koşullarında hiçbir değişiklik olmayacağını görüyor ve güvenceli iş hakkını talep ediyor.

Muhtemeldir ki ÖSP konusundaki yasal düzenleme ('kiralık işçilik'te olduğu gibi bir gece yarısı operasyonu yaşanmazsa) bu yasama yılına yetişmeyecek ve sonbahara bırakılmış olacak. Önümüzdeki bu süreç taşeron işçileri arasında ÖSP gerçekliğinin ve kadro talebinin tartışılacağı bir dönem olacaktır.

Yandaş medya kıdem tazminatının gaspını 'parlatıyor'

Havuz medyası, sermayenin kıdem tazminatına yönelik saldırısını meşurlaştırmak için kolları sıvadı. 20 Haziran'da Sabah ve Yeni Şafak'ta yer verilen haberlerde, Çalışma Bakanlığı'nın Kıdem Tazminatı Fonu ile ilgili olarak ülke genelinde anket yaptırıldığı, işçi ve patronların "hassasiyetlerini" gözeterek bir düzenlemede bulunacağı öne sürüldü.

"Kıdem için dev anket" başlığıyla

sunulan haberlerde, anket sonuçlarına göre işçilerin bugüne kadarki birikimini kaybetmekten endişe duyduğu belirtilerek, bakanlığın yeni düzenlemede işçilerin kaygılarını dikkate alacağı yönünde yanılısına yaratılmaya çalışıldı.

Buna karşın, aynı anket sonuçlarında patronların devletin fona destek olmasını istediği, aksi takdirde "istihdamda daralma olacağı" görüşü bildirdikleri

ifade edildi.

Kıdem Tazminatı Fonu konusunda "endişeli" olan işçilerin "yüreğine su serpmeye" çalışılan haberde, patronların "istihdamda daralma" olarak ifade ettiği işten atma tehditleri de dile getirildi.

Öte yandan, anket sonuçlarının "Başbakan" Binalı Yıldırım'a sunulduğu, Yıldırım'ın da 'tarafaların çekincelerini

giderecek' bir düzenleme yapılmasını istediği belirtilen haberlerde, işçiler lehine yapılacaklar konusunda hiçbir ifade yer almadı.

Ancak devletin patronların içini rahatlatmaya çalıştığı, patronların yükünü hafifletmek için "fedakârlık" yaparak sisteme katkı vereceği vurgulandı.

Son olarak, haberlerde, sermaye devletinin yeni kıdem tazminatı uygulaması için 1 Ocak 2017 tarihini belirlediği bildirildi.

AVON yönetimi direnişçilerle görüşmedi

DGD-Sen'e üye oldukları için işten atılan AVON işçileri, direnişin 26. günü olan 17 Haziran'da bir kez daha direnişlerini AVON Genel Merkezi önüne taşıdı.

İşçiler her gün Gebze'deki depo önünde sendikanın tanınması ve sendikası olarak haklarıyla birlikte işbaşı yapmak için direnişlerini sürdürüyor.

Gün içinde Gebze'deki depo önünde direnişlerini sürdüren işçiler, servis giriş çıkışlarında konuşmalar ve sloganlarla arkadaşlarına seslendiler. Saat 16.00'da ise Kağıthane'deki AVON Genel Merkezi önünde, bir kez daha sendika düşmanını AVON patronunun bu tutumu teşhir edildi. İlk önce direnişçiler ve DGD-Sen

yöneticileri AVON yönetimi ile görüşme taleplerini iletiler. Ardından kapı önünde oturma eylemine geçen işçilerin görüşme taleplerine yanıt verilmedi.

Bunun üzerine DGD-Sen adına açıklama yapan Pelin Daş, AVON patronunun haklı ve onurlu direnişlerini karalama çabalarını teşhir etti. AVON patronunun bu karalama çabasının boşuna olduğunu, çünkü bu yalan ve karalamalara kendileri gibi işçilerin sırtından geçinenlerden başkasının inanmayacağını ifade etti.

Ayrıca kamuoyunun AVON işçilerinin direnişinin haklılığını görerek direnişçilerle dayanışma içinde olmaya devam ettiğini belirtti.

Bütün bunların yanında AVON yönetiminin içkili yemeklerle çalışanlarının gözünü boyamaya çalışmasını da teşhir etti.

AVON işçilerinin mücadelesinin bütün işçilerin mücadelesi olduğunu belirterek; Beşiktaş, Bakırköy, Avcılar belediyelerindeki, Balçınlar Madencilik'teki, Soma'daki işçilerin direnişlerinin de bütün işçilerin direnişi olduğunu ifade etti. AVON direnişi gibi bu direnişlerin kazanımının bütün işçiler adına kazanım olacağını söyledi. Sendika olarak görüşme taleplerine yanıt verilmemesini teşhir eden Daş, direnişin kararlılıkla süreceğini ifade etti.

AVON'da direniş sürüyor, dayanışma büyüyor

30 gününü geride bırakan AVON direnişi tüm kararlılığıyla fabrika önünde devam ediyor. Geçtiğimiz günlerde servis giriş kapısı 15 dakika kesilerek servislerin içeriye girmesi engellendi. Ayrıca işçiler AVON Genel Merkezi önünde de eylemler gerçekleştirdi.

Sendikalı oldukları için işten atılan direnişçi işçilerle dayanışma ise gün geçtikçe artıyor.

Geçtiğimiz günlerde dünyada taşımacılık sektöründe 4,7 milyon üye işçisi olan ITF (Uluslararası Taşımacılık İşçileri Federasyonu) AVON'a bir mektup yollayarak atılan işçilerin geri alınmasını ve

sendikanın tanınmasını talep ederek AVON direnişi ve direnişçi işçileriyle dayanışma mesajı yayınladı. Bunun yanı sıra birçok sanatçı da AVON direnişini selamlayarak dayanışmayı yükseltti. Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Kocaeli Şubesi direniş çadırına ziyaret gerçekleştirdi.

DİRENİŞ KAZANDIRIYOR

İşçiler kararlılık ve enerjileriyle direnişi sürdürürken AVON patronu korkusundan bir bir iyileştirmeler yaparak göz boyamaya çalışıyor. DGD-SEN'in facebo-

ok hesabında madde madde yayınladığı bilgilerde direnişin AVON işçilerine kazandırdıklarını yayınlıyor. Haberde tuvalet, lavabo ve yemekhanede 10 gün süren tadilat yapıldığı belirtiliyor. Asgari ücret zammıyla gasp edilen promosyon ücretinin geri getirildiği belirtiliyor. Direnişte "işçiler toz solumasın" talebinin dillendirilmesinin ardından yerlere halı döşetildiği vurgulanıyor.

Bunların yanı sıra depoda denetim yapılacağı, denetim öncesinde AVON yönetiminin işçileri "olumsuz konuşmanın" diyerek uyardığı söyleniyor.

KIZIL BAYRAK / GEBZE

Devrimci sınıf faaliyetlerinden

İşçi sınıfının örgütlenmesi ve mücadeleyi büyütmesi için faaliyetler sürüyor.

15-16 Haziran Direniş'inin yıldönümünde Mersin Serbest Bölge İşçilerine Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası (DEV TEKSTİL) Çukurova Temsilciliği tarafından bildiri dağıtımı gerçekleştirildi.

"Haklarımızı biliyor muyuz?" başlıklı bildiride tekstil işçilerinin örgütsüzlüğü nedeniyle zaten bu hakları kullanamadığı, hem kazanılmış haklarını kullanabilmeleri hem de yeni haklar kazanabilmeleri için mücadele etmeleri gerektiği belirtilerek DEV TEKSTİL Sendikası'nda örgütlenme çağrısı yapıldı.

Ertesi gün de 200 kişinin çalıştığı Teks-Team Tekstil fabrikasına gidilerek bildiri dağıtımına devam edildi.

Bildiriler işçiler tarafından ilgiyle karşılanırken, işçilerle sendikal örgütlülüğün önemi üzerine konuşmalarda yapıldı.

17 Haziran günü Çorlu'da sabah saatlerinde işçi servislerinin yoğun geçtiği güzergâhlarda *Metal İşçileri Bülteni* dağıtımı yapıldı. Başta B/S/H, Arçelik, Hema, EGO, Trakya Döküm işçi servisleri başta olmak üzere birçok işçiye yüzlerce bülten ulaştırıldı. Dağıtım sırasında sermaye iktidarının yeni saldırı yasaları üzerine teşhir konuşmaları yapıldı. İşçilerin *Metal İşçileri Bülteni*'ne ilgisi yoğundu.

Yine aynı güzergâhlarda Metal İşçileri Birliği'nin (MİB) kölelik yasalarına karşı çıkartmış olduğu stickerlar yaygın bir şekilde yapıldı.

Bursa'da da faaliyetlerini sürdüren sınıf devrimcileri, çıkardıkları duvar gazetelerini Bursa'nın merkezi noktalarına yaptılar.

Duvar gazetesinde burjuva diktatörlüğü ile işçi diktatörlüğü arasındaki farklar, somut olarak da Sovyet iktidarında işçilerin ilk defa kazandıkları haklar ortaya kondu.

Kocaeli Köseköy'de bulunan Bay-san Trafo fabrikasının işçilerine Metal İşçileri Bülteni dağıtımı gerçekleştirildi. Dağıtım sırasında etkinliğe çağrı için el ilanları da işçilere ulaştırıldı.

İstanbul Küçükçekmece'de de Metal İşçileri Birliği çalışmalarını sürdürdü.

Ejot Tezmacı, Kalıpsan, İkitelli Organize'den fabrikalara bülten ve el ilanları dağıtılırken birçok işçiyle sohbetler edildi.

Fabrika çevrelerinde, İkitelli Organize'de, Bayrampaşa ve Sefaköy bölgesinde stickerlar kullanıldı.

Maden havzalarından yükselen ses: “Birlik!”

Madenlerde uzun yıllar boyunca devam eden sömürü neo-liberal politikalarla birlikte had safhaya ulaşmıştır. Madenler birer cehenneme dönüşürken, devlet tarafından maden patronlarının önü açılmış, denetleme mekanizması işlevsiz hale gelmiştir. Maden sermayesine tanınan ayrıcalıklar, beraberinde maden işçisinin ölümüne çalıştırılmasını getirmiş, maden işçisinin hakları fütursuzca gasp edilirken, maden patronlarının sermayesi dudak uçuklatan boyutlara varmıştır.

Bütün bu sömürü beraberinde büyük katliamları doğurmuştur. Art arda gelen maden katliamları, sömürünün ne boyutlara ulaştığını, madenlerdeki sömürü çarkının maden işçisinin kaniyle nasıl döndüğünü açığa çıkarmıştır. Soma, Ermenek ve birçok madende yaşanan büyük katliamlar, gözlerin yeniden madenlerdeki sömürüye dikilmesine, kamuoyu tepkisinin oluşmasına neden olmuştur.

Rödovans ve beraberinde kaçak ocakların artışı, taşeronlaştırma, madenleri köle pazarı haline getiren “dayıbaşı” denilen sistem ve denetimsizlik bu katliamların ardından sorgulanmaya başlanmıştır. Sendikal alandaki kısırlık ve tekelleşmenin boyutları, sendikal bürokrasinin sermayenin yedeğinde nasıl çalıştığını ortaya sermiştir.

Katliamların ardından devlet cephesinden yapılan açıklamalar ve “kader”e “fitrat”a bağlanan sömürü koşulları ve alay edercesine katliamlara dikilen “güzel ölüm” fistanı, öfkeyi yatıştırmamış, aksine bilemiştir.

Büyüyen öfkeyi bastırmak için AKP iktidarı torba yasa ile birlikte, madencilere bir takım haklar vermiştir. 2 asgari ücret, 37,5 saat çalışma vb. uygulamalar ile madendeki sömürü cehenneminin üstüne bir perde örtülmeye çalışılmıştır. Ne var ki, dizginsiz bir kâr hırsıyla hareket eden sermayenin torba yasayla birlikte maden işçilerinin haklarını hedef alan saldırıları gecikmemiştir.

2016 Ocak ayından itibaren yürürlüğe giren ‘Torba yasa’ ile birlikte, birçok

Maden işçilerinin birliği, tüm madencilerin ortak silahı olacak, çürüyen sendika bürokrasisinin duvarlarını aşarak, sömürüye karşı cephe olacaktır.

madende hak gaspları artmış, yasa kafa tutan maden patronları, yasanın geri çekilmesi için ücretleri bile ödemeğe başlamıştır. Yine birçok rödovanslı sahada 2 asgari ücret hiç ödenmemiş, ödeyen yerlerde işçilerin elinden bir kısmı geri alınmış, uzun saatler çalıştırılmıştır.

Bütün bu sömürü koşullarında, madende tekelleşen sendikalardan bir ses çıkmamış, katliamların ardından madenlerdeki sendikal bürokrasinin yozlaşmış-çürümüş yüzü açığa vurmuştur. Türkiye Maden-İş Sendikası başta olmak üzere, Zonguldak’ta etkin olan GMİS tekelleşirken, DİSK’e bağlı Dev Maden-Sen sendikal alandaki boşluğu dolduramamış, sendikal bürokrasi çarkları arasında yitip gitmiş, basiretsiz kalmıştır.

Özellikle rödovanslı sahalarda ve özel ocaklarda artan hak gasplarına ve ödenmeyen ücretlere karşı işçilerin bilenen öfkesi tek tek madenlerde direniş olarak ortaya çıkmıştır. Geçen sene Hema/Denfa’da başlayan direniş, torba yasayla birlikte başlayan gasplarla birçok madende kendini göstermiştir. Elit, Yeni Çeltek, Demir Madencilik, De-Ka, Balçınlar’ın

ardından, Ermenek’te Özkar Madencilik işçileri üretimi durdurmuş, hakları için mücadele etmiştir.

Yeni Çeltek’ten Soma’ya gönderilmek istenen işçiler, madene kendilerini kapatarak 10 gün açlık grevi yapmış ve madenlerinin açılma sözünü alarak direnişi sonlandırmıştır. Yine Demir Madencilik’te işçiler ödenmeyen maaşları için 3 kez üretim durdurmuştur. Kayyıma atanmış De-Ka ve Balçınlar işçileri, ödenmeyen maaşlar için çatıya çıkma, yol kesme eylemleri yapmış, ardından kendilerini madene kapatıp açlık grevi başlatmış, polis ayak oyunları yüzünden direniş bitirilmiş sadece 19 işçi maaşlarını alabilmiştir. Ermenek havzasında ise, Cenne’ye bağlı Özkar Madencilik’te ödenmeyen ücretler için üretim durmuştur. Yine Ermenek havzasında, Turab Madencilik, Tarkom ve Fetih Madencilik’te hak gasplarına karşı işçilerin tepkisi artmaya başlamıştır.

Son dönemde ise yeni bir saldırı olarak TTK’nın özelleştirilmesi gündeme gelmiş, rödovanslı sahalarda bekleyen sorunlar bir kenara itilerek, TTK ocakları için rödovans uygulaması gündeme alın-

mıştır. Rödovanslı sahalardaki sömürüye karşı tek bir denetim yapmayan, kendi çıkardıkları yasaların arkasında duramayan ve madenlerin cehennem haline dönüşmesinde payı olan Çalışma Bakanlığı’nın, TTK’ya göz dikmesi, maden işçilerinin özel-devlet ayrımı yapmaksızın ortak mücadele yürütmelerini zorunlu kılmaktadır.

Zonguldak’ta, Soma’da, Çanakkale’de, Kütahya’da Manisa’da, Ermenek havzasında ve daha birçok rödovanslı sahalarda, ödenmeyen ücretler ve hak gasplarına karşı birçok madende tepkiler yükselmeye başlamıştır. Ne var ki, madenlerdeki ortak sorunlara karşı mücadeleye ortaklaşamadığından ya kısmi kazanımlarla direnişler bitmiştir ya da sonuç alamadan sonlanmış.

Bütün maden havzalarında “daha fazla üret” baskısıyla oluşan sömürüye ve torba yasanın ardından başlayan hak gasplarına karşı bütün maden işçilerinin ortak kanısı birlik yönündedir. Tek tek madenlerde verilen mücadelenin, ortak mücadeleye dönüştürülmesi maden işçisi için bir tercih değil bir zorunluluk halini almaktadır.

Maden işçilerinin birliği, bütün madencilerin ortak bir silahına dönüşecek, tekelleşmiş ve çürüyen sendika bürokrasisinin duvarlarını aşarak, sömürüye karşı bir cephe olacaktır. Bugün bu zemin oluşmuş, sömürünün had safhaya çıktığı ve sorunların ortak olduğu madenlerde maden işçilerinin mücadelesini ortaklaştıracak bir birlik ihtiyacı doğmuştur.

Maden havzalarında “daha fazla üret” baskısıyla, aşırı kâr hırsıyla işleyen sömürü çarkına karşı, madenlerden yükselen birlik çağrısı yeni dönemde karşılık bulacaktır.

Maden işçisinin karşısında birleşen bütün güçlere karşı maden işçileri birliği fiili olarak vücut bulmuştur ve bundan sonraki dönemde maden işçisinin en somut cephesi ve silahı olacaktır...

YERALTINDAN SESLER PLATFORMU

Yüzlerce madenci işten atıldı

Zonguldak Kilimli’deki Deka ve Balçınlar Madencilik’te çalışan 282 işçi işten atıldı.

17 Haziran’daki işten çıkarmalara bahane olarak işçilerin maden ocaklarında

üretimi durdurması öne sürüldü.

İşten atılan işçiler Çalışma ve İş Kurumu Müdürlüğü’ne giderek işsizlik maaşı başvurusu yaptı.

İşçilerden Cemal Akın konuyla ilgili

şunları söyledi:

“Şirket bizim toplu çıkışımızı verdi. Biz istemedik. Maaşlarımızın bir kısmı ödenmişti. Benim 5 bin 900 lira alacağım duruyor. Benim gibi birçok madenci arkadaşım var alacaklı. Tazminatlarımızı ve maaşlarımızı sorduğumuzda ‘mahkemeye verin’ diyorlar.

“Biz hemen mahkemeye vermek is-

temiyoruz. Alacaklarımızı ödeseler şimdilik yeter. Eylemi en son bitiren 17 işçi arkadaşımız alacaklarını aldı bir tek. Biz hala bekliyoruz. Şimdi de toplu çıkışımız verildi.”

İşçilerden 85’i, 4 aydır ücretlerini alamadıkları için 18 Mayıs’ta maden ocağına girerek 11 gün boyunca ocaktan çıkmama ve açlık grevi yapmıştı.

Altherm Klima'da direniş sürüyor

Gasp edilen hakları için direnişte olan Altherm Klima işçileri fabrika önündeki eylemlerine devam ediyorlar.

Geçtiğimiz hafta iş olmamasından kaynaklı üretimin olmadığı fabrikada bu hafta üretim tekrar başladı. 2 gündür satın almadan sorumlu müdür vasıtası ile haber gönderen patron pankartların ve dövizlerin kaldırılmasını, iş yapamadıklarını söylerken, çalışan işçilere ise dışardaki eylem yüzünden müşterilerin gelmediğini bu yüzden ücretleri ödeyemediğini söyleyerek direnişçi işçilere karşı diğer işçileri kışkırtmaya çalışıyor.

17 Haziran'da ise direnişçi işçilerin yanına gelen patron işçilere "Bekleyerek para alamazsınız artık gidin buradan yoksa fabrikanın kapısına kilit vuracağım, hiç alamayacaksınız" diyerek tehditler savurdu. İşçilerin tehditlere karşı net duruşu sonrası patron geri adım atmak zorunda kalarak görüşmeye çağıracağını söyledi ve direniş alanından uzaklaştı.

19 Haziran günü ise direnişçi işçiler patronun kapısına dayandı. Saat 12.00'de Koşuyolu Durağı'nda buluşan direnişçi işçiler direniş süreçlerini anlattıkları bildirilerin dağıtımını gerçekleştirerek patronun evinin önüne geldiler. Eyleme başlamadan önce bölgedeki emekçilerin desteğini alan işçiler evin önüne geldiklerinde "Altherm Klima sahibi Ümit Özcan 5 aydır haklarımızı vermiyor! Direne direne kazanacağız! Altherm Klima işçileri" ozalitini açtılar.

Direnişçi işçiler sloganlarla eylemi başlatırken bölge sakinleri de balkonlardan alkışlarla destek verdi. İşçiler 5 aydır haklarını alamadıklarına dikkat çekerek

Gasp edilen haklarını almak için harekete geçen, ardından patronun işten atma saldırısına uğrayan Altherm Klima işçileri 2 Haziran'dan bu yana direnişlerine devam ediyor.

direniş sürecini anlattılar. Haklarını almanın yolunun mücadele etmek olduğunu vurgulayan işçiler direnişe destek çağrısı yaptı.

Basın açıklamasının okunmasının ardından Koşuyolu Parkı'na kadar yürüyüş gerçekleştirilerek burada da kısa bir açıklama yapıldı. Park ve kafelerde oturanlara seslenildi. Kölece çalışma koşullarına karşı işçilerin AVON'da, belediyelerde direnişte oldukları ve insanca bir yaşam

kazanana kadar mücadele edecekleri vurgulandı.

Haklarını alana kadar eylemlere devam edeceklerini ifade eden işçiler burada bir süre daha bildiri dağıtımını yaptıktan sonra eylemi bitirdiler. Yoğun abluka altında yapılan eylem ve yürüyüşte bildiri dağıtımına devam edildi. Bölge halkı direniş desteklediklerini ifade ederken alkışlarla eyleme destek oldular. Ayrıca eyleme DLB ve DGB'liler önlükleriyle ka-

tılarak destek oldular.

2 Haziran'dan bu yana direnişlerini sürdüren Altherm Klima işçileri, eylem süreçlerine dair gazetemize yaptıkları açıklamada eylemin direniş kararlılığını göstermek açısından önemli olduğunu belirttiler.

Eylemin ertesi gününden itibaren fabrikada sürekli bir hareketlilik olduğuna dikkat çeken işçiler herkesi direnişe destek olmaya çağırıyor.

Kayseri İşçi Birliği 'işçi toplantısı' gerçekleştirdi

Kayseri İşçi Birliği, sürdürdüğü çalışmanın ardından 19 Haziran günü Kayseri İşçi Derneği'nde işçi toplantısını gerçekleştirdi. Kayseri İşçi Birliği çağrısıyla yapılan toplantıya 5'i metal fabrikası olmak üzere toplam 12 fabrikadan ve inşaat işkolundan öncü işçiler katıldı.

Toplantının başında Kayseri İşçi Birliği (KİB) sözcüsü kıdem tazminatının AKP eliyle gaspı ve kiralık işçi büroları ile işçi sınıfına örgütsüzlük saldırısının dayatıldığına dikkat çekti. Kıdem tazminatının fona devredilmesine değinen KİB sözcüsü, geçmişteki fon deneyimlerini anlatarak fonların patronlara yaradığına dikkat çekti.

Çıkışın yolunun 15-16 Haziran Di-

renişi'nde işçi sınıfının ortaya koyduğu mücadeleden geçtiğini vurgulayan KİB sözcüsünden sonra, toplantının ikinci bölümünde işçiler ne yapılması gerektiği konusunda görüşlerini ortaya koydular.

Simfer metal fabrikasında çalışan bir işçi "Kölelik diyorlar. Kıdem tazminatımızı da yok etmek istiyorlar. İşsizlik fonunun içini boşaltmayı hesap ediyorlar. Biz mücadele etmedikçe işçiler olarak birleşmedikçe daha fazla bizi silkeleyecekler. Kayseri İşçi Birliği'ni fabrikada arkadaşlarımıza anlatmalıyız. Biz birleşsek oyunu bozarız" dedi.

Bir öncü inşaat işçisi söz alarak kölelik yasasının sermaye cephesini mem-

nun etmek için çıkarıldığını söyledi. "Biz durursak kıdemimizi de yiyecekler. Kıdem tazminatı hakkımızı yedirmemek için işçiler olarak birleşip gücümüzü göstermeliyiz" dedi.

"Bu partilerin hiçbirinden bize fayda yok" diyerek konuşmaya başlayan Erbosan metal fabrikasından bir işçi "Hükümetiyle, muhalefetiyle hepsi patronlara çalışıyor. Birleşmeliyiz. Kayseri İşçi Birliği saflarında yerimizi almalıyız" dedi.

Payza Metal'den öncü bir işçi ise "Önce kendimize ve birbirimize güveneceğiz. Ama hep çözümü tek başımıza bulmaya çalışıyoruz. Kayseri İşçi Birliği hep birlikte hareket etmemiz için kuruldu. Ben varım. Ama önemli olan fabrika-

larımızda da birliğimizi kurmamız. Haksızlıklara karşı birlikte dikilmemizdir" dedi.

Söz alan bir Erbosan işçisi "Kayseri İşçi Birliği olarak göçmen işçilerin sorunlarına da el atmalıyız. Onları karın tokluğuna sigortasız olarak çalıştırıyorlar. Çok zor koşullarda 5-6 aile birlikte yaşıyor" dedi.

Söz alan bir Eziç Metal işçisi de "Patron iflas ettim dedi. Bizi kapı önüne koydu. Birliğimiz olsaydı, bunu yapamazdı. Aklımız başımıza yeni yeni gelmeye başladı. Kölelik yasasının ne olduğunu, kıdem tazminatı fona giderse ne olacağını biliyoruz. Ama önemli olan başımızın ağrıması için birleşip mücadele etmektir" dedi.

Önümüzdeki dönemde yapılabilecekler konuşularak toplantı sona erdi.

Tarım işçileri için ölüm sezonu

Mevsimlik tarım işçilerini yaz aylarında sadece çileli yolculuklar, düşük ücretler karşılığında yorucu çalışma koşulları beklemiyor. Denetimsizliğin en fazla yaşandığı iş kollarının başında gelen tarım işçiliği aynı zamanda sık sık ölüm haberleriyle gündeme geliyor.

Hatırlanırsa 31 Ekim 2014'te Isparta'da tıka basa dolduruldukları kamyonette 18 tarım işçisi katledilmişti. 6 Temmuz 2015'te ise Manisa'da yine aynı şekilde 3'ü kadın 15 işçi öldü. Tabii ki bu son değildi. Sürekli yeni ölüm haberleri aldık tarım işçilerinden. En son olarak da Elazığ'ın Yurtbaşı beldesinde yaşandı. Mevsimlik tarım işçilerini taşıyan minibüs ile trenin sözde hemzemin geçitte çarpışması sonucu göçmenlerin de aralarında olduğu 9 işçi katledildi.

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği (İSİG) Meclisi tarafından yapılan araştırma bu katliamların boyutunu bir kez daha gösterdi. Buna göre 3 yılda 912 tarım işçisi hayatını kaybetti. 2016'nın ilk üç ayında en az 59, 2013-14-15'te en az 912 tarım işçisi hayatını kaybetti.

Raporda küçük üreticilerin yıkıma uğratılmasına değinilerek mevsimlik tarım işçilerinin karşı karşıya olduğu sorunlar anlatıldı. Bir mevsim boyunca bir bölgede kalıp çalışan tarım işçilerinin yanı sıra, en kötü koşullarda çalışanların gezici ta-

rim işçileri olduğunu belirten raporda, bu durumun en çok Adana, Adıyaman, Urfa ve Düzce'de görüldüğüne dikkat çekildi.

Göçmen işçilerin karşılaştığı ırkçılığa da değinilen raporda kadın işçilerin durumu, dayıbaşılik, barınma ve ulaşım sorunları üzerine duruldu:

"1- Kadın işçilerin durumu: Tarımda kadın işçiler toplam istihdamın neredeyse yarısından çoğunu oluşturmaktadır. Kadının tarlada çalışmanın yanı sıra ev içindeki işleri de üstlenmiştir. Ayrıca emeğinin karşılığı olan ücretinin denetimi kendinde değil aile otoritesi olan babaları ya da kocalarındadır. Ücreti erkekten düşüktür. Yine çocuk emeğini de değerlendirirken bu mevcut durumdan ayrı bakamayız.

2- Dayıbaşılik: Mevsimlik tarım işçiliğinde yüzlerce işçiye aracılık yapan ve her işçinin yevmiyesinden ortalama yüzde 10 pay alan dayıbaşıları esasen tarımdaki taşeronun adıdır. Dayıbaşı akrabalık, köylülük vb. ilişkiler vasıtasıyla işçilerle kurduğu feodal güven ilişkisi üzerinden tarımdaki üretim sürecinin denetimini gerçekleştirir.

3- Barınma ve ulaşım sorunu: Mevsimlik tarım işçileri kurulan çadır kentlerde kalmaktadır. Ancak çadır kentlerin durumu hiç de televizyonların verdiği gibi değildir. Yerel halkla görüşmesi engellenen, yani fiziksel olarak tecrit edilen

tarım işçileri barınma, beslenme, altyapı gibi olanaklardan yoksun bulunmaktadır. Yine çocuklar eğitim imkânına sahip olamamaktadır. İşçiler kapalı kasa kamyonet, traktör römorku gibi uygun olmayan koşullarda taşınmakta ve her yıl yüzlerce tarım emekçisi yollara savrulmaktadır. Oysa mevsimlik tarım işçilerinin çalışma ve sosyal hayatlarının iyileştirilmesi, ulaşımı gibi genelgeler çıkarılmasına rağmen devlet kendi yasalarına uymamaktadır."

Rapordan da anlaşıldığı üzere ne tarım işçilerinin can güvenliğine, insanca çalışma ve yaşama koşullarına dair, ne de tarım alanlarının korunmasına ve toprakların ekilip biçilebilir hale getirilmesine yönelik hiçbir düzelme, iyileşme yok.

Sermaye, rant hükümeti AKP vasıtasıyla tarım işçilerinin örgütsüzlüğünü fırsata çevirmeye devam ediyor. Hatta tarım işçilerinin kölelik koşullarının bir diğer nedeni olan "dayıbaşılik" sistemi sermayeye ilham veriyor olacak ki, bu sistem kiralık işçi büroları ile yaygınlaştırılıyor. Önümüzdeki günlerde tarım işçileri hayatlarına kast eden sömürü çarkına karşı mücadeleyi yükseltmez ise, haber bültenleri tarım işçilerinin çileyle başlayan yolculuklarının ölümle sonlanmasını yazmaya devam edecek.

İşçiler dava açarken ilk duruşma 21 Haziran'da Kocaeli 6. İş Mahkemesi'nde görüldü. Duruşmada taraflar ve şahitler dinlendi. Fabrikaya bilirkişi gönderilmesi mahkeme tarafından kararlaştırıldı.

Bir sonraki duruşma 27 Ekim tarihinde görülecek.

Türkiye işçiler için 'en kötü 10'da

Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu (ITUC) Küresel İşçi Hakları üzerine hazırladığı raporu yayımladı.

141 ülkeden işçi haklarına ilişkin verilerin toplanmasıyla hazırlanan raporda Türk sermaye devletinin işçi ve emekçilere dayattığı kölelik koşulları bir kez daha gözler önüne serildi.

Asgari ücret farklarının karşılanması için ek zam talebinde bulunan Renault işçilerine yönelik işten atma ve polis saldırılarının yanı sıra, Hugo Boss ve SF Deri işçilerine yönelik saldırıların örnek verildiği raporda, 1 Mayıs'taki polis terörüne de yer verildi.

Ayrıca sendikal özgürlüklere yönelik baskılara dikkat çekilen raporda 10 Ekim Ankara Katliamı'na değinildi. Bununla birlikte sendikalara bağlı 1390 kişinin yargılandığı, özellikle KESK üyelerinin faaliyetlerine yönelik baskıların öne çıktığı vurgulandı. "Cumhurbaşkanı'na hakaret" bahanesiyle 97 sendika üyesi hakkında dava açıldığı belirtilen raporda Türkiye emek düşmanı politikalarla Belarus, Çin, Kolombiya, Kamboçya, Guatemala, Hindistan, İran, Katar ve Birleşik Arap Emirlikleri ile birlikte işçiler için en kötü 10 ülke arasına girdi.

Raporda Türkiye, Çin, Hindistan'ın aralarında bulunduğu 25 ülkede, işçi haklarının garantisiz olmadığına altı çizilirken işçi eylemlerine tahammülsüzlüğün, toplu iş sözleşmelerinde işçi haklarının gasp edilmesinin, sendikal örgütlenmeye yönelik baskıların bu sonuçta etkili olduğu yer aldı.

Mecaplast'ta işçiler üretimi durdurdu

TAYSAD OSB'de bulunan Mecaplast fabrikasında toplu sözleşmenin tamamlanmasının hemen ardından bir işçi 15 Haziran'da çeşitli bahanelerle işten çıkartıldı. Bunun üzerine Mecaplast işçileri 16.00-00.00 vardiyasında üretimi durdurdu.

"Arkadaşım yoksa üretim de yok" diyen Mecaplast işçileri gece saatlerine doğru yapılan görüşmenin sonucunda arkadaşlarını işe geri aldırdı.

TOMİS üyelerinin davası ertelendi

Geçtiğimiz yıl Ford Otosan'ın Yeniköy fabrikasından iki işçi Tüm Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası (TOMİS) üyesi oldukları için işten atılmıştı. Fab-

rika önünde durumu protesto eden TOMİS'liler Türk Metal'in saldırısına da maruz kalmıştı.

Ford Otosan'ın haksız yere çıkardığı

Kapitalizm işçi kanıyla besleniyor

Göçmenlerin, kadınların ve çocukların özel olarak istihdam edildiği, kölelik koşullarında çalıştırılan mevsimlik tarım işçileri, ulaşımda da ihmal edilerek adeta ölüme terk ediliyor.

Kölece çalışma koşullarına ve sefalet ücretlerine mahkum edilen tarım işçileri, 'servis kazaları'yla da sık sık gündeme gelmeye devam ediyor. **Adana'da 18 Haziran** günü saat 05.00 sularında tarım işçilerini taşıyan midibüsün devrilmesi sonucu 32 kişi yaralandı.

Seyhan İlçesi'ne bağlı Sarıhamzalı Mahallesi'nden tarım işçilerini alan ve Merkez Yüreğir İlçesi Cırık Mahallesi Tuzla Yolu'nda ilerleyen midibüs, bir otomobilin sıkıştırması sonucu kontrolden çıkarak devrildi.

Çevredekilerin ihbarı üzerine olay yerine, polis, UMKE ve çok sayıda ambulans sevk edildi. Midibüsün sürücüsü Yılmaz Akdeniz ile aralarında göçmenlerin ve çocukların da bulunduğu 31 tarım işçisi yaralandı. Devrilen midibüsteki yaralılar, yol kenarındaki tarlalarda çalışan tarım işçilerinin yardımıyla çıkartıldı. Ambulanlarla Adana'daki çeşitli hastanelere kaldırılan ve tedaviye alınan yaralıların hayatı tehlikesinin bulunmadığı belirtildi.

20 Haziran günü **Elazığ**'ın Yurtbaşı

beldesinde tarlalar arasında geçiş için oluşturulan ve hiçbir trafik önleminin olmadığı sözde hemzemin geçitte Tatvan-Ankara seferini yapan tren mevsim-

lik tarım işçilerini taşıyan minibüse çarptı. Çarpışma sonucunda göçmen işçilerin de aralarında bulunduğu en az 9 tarım işçisi katledildi.

Afyon'un Çay İlçesi'nde bulunan Elbiz Mahallesi'nde oturan Çay Çok Programlı Anadolu Lisesi öğrencisi 18 yaşındaki Murat Başer, harçlığını çıkarmak için Eber Köyü'nde gündelikçi olarak kiraz toplamaya başladı. Günlüğü 50 liraya çalıştığı işte **21 Haziran** günü öğleden sonra ağaca çıkan Başer, yüksek gerilim hattında takılan dalı kurtarmak isterken akıma kapılıp yere düştü.

Vücudunda yanıklar oluşan Başer, olay yerine gelen sağlık ekipleri tarafından Çay Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı. Afyon'daki hastaneye sevk edilen Başer, ambulansla yaşamını yitirdi. Başer'in cenazesi, otopsi yapılmak üzere tekrar Çay Devlet Hastanesi'ne getirildi.

22 Haziran sabah saatlerinde Eskişehir Organize Sanayi Bölgesi 15'inci Caddede'deki Şişecam Fabrikası'nda çalışan işçileri taşıyan servis, yolun sağ tarafında park halinde bulunan TIR'a arkadan çarptı.

Kazada minibüs içinde sıkışan işçiler olurken, olay yerine gelen sağlık ve itfaiye ekiplerinin çalışmalarıyla, sıkışanlar araçtan çıkarıldı. Kazada yaralanan 17 kişi ambulanslarla kentteki hastanelere kaldırıldı.

Nestle'de grev başladı

Nestle ile Tek Gıda-İş Sendikası arasında süren Toplu İş Sözleşmesi (TİS) görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması nedeniyle 21 Haziran'da grev başladı.

900 işçinin çalıştığı fabrikada TİS için yapılan 10 görüşmede uzlaşma sağlanamaması sonucu işçiler greve çıktı.

Sendika 1. yıl için; brüt 1.647 TL maaş alan ortalama 7 yıllık bir işçi için seyyanen 555 TL, her kıdem yılı için de 20 TL; 2. yıl içinse enflasyon üzerine 5 puan zam talep ettiklerini ancak Nestle'nin bunu kabul etmediğini belirtti.

Nestle'nin teklifi ise "0-5 yıla kadar kıdemi olan işçi için 100 TL zam, her kıdem yılı için artı 8 TL. 6-10 yıla kadar, 175 TL zam, her kıdem yılı için artı 16 TL. 11 yıl ve üstü için 200 TL zam, her kıdem yılı için artı 16 TL" oldu.

İŞÇİLER FABRİKA ÖNÜNDE TOPLANDI

Grev kararı üzerine işçiler sabah erken saatlerde fabrika önünde toplanırken Tek Gıda-İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Türker açıklama yaptı. Türker

TİS görüşmelerinde anlaşma sağlayamadıklarını belirterek grevin kısa sürmesini istediklerini, uzlaşma gerçekleşebileceğini söyledi. Konuşmanın ardından fabrikaya "Bu işyerinde grev vardır" pankartı asan işçiler hep birlikte halaya durdu.

METAL İŞÇİLERİ BİRLİĞİ'NDEN GREVE DESTEK ZİYARETİ

Grevin başladığı gün Metal İşçileri Birliği (MİB) grevdeki Nestle işçilerini ziyaret ederek işçilerle sohbet etti. Grevci işçiler, sözleşmelerinde taşeron işçilerine yönelik taleplerin de bulunduğunu, bu nedenle taşeron işçilerinin de greve destek verdiğini belirtirken, Nestle patronunun fazla dayanamayacağını dile getirdiler.

Patronun görüşme talep ettiği bilgisini veren işçiler "Bizim bu işe cesaret edebileceğimizi düşünmedi. Şimdi terdirgin, bu akşam bir görüşme talep etti" dediler.

Çalışma koşullarını, taleplerini ve beklentilerini anlatan işçiler, birlikteliklerinin tam olduğunu ve kararlı olduklarını dile getirdiler.

İşçiler iş yükünün her geçen gün art-

tığını söylediler ve "Bir bölümde 5 kişi çalışıyoruz, sonra bir gün gelip birimizi alıyorlar, üstelik performans beklentisini de yükseltiyorlar, bizden yüzde 98 performans istiyorlar" dediler.

Geçen yıl Nestle'nin yüzde 17 büyüdüğü bilgisini veren işçiler, buna rağmen ücretlerinden memnun olmadıklarını da eklediler. 2006 girişli, 10 yıldır bu fabrikada çalışan bir işçinin maaşının 1500 lira olduğunu, bunun yanında ikramiyelerinin olduğunu söylediler. Bir işçi, kendi eşinin de aynı fabrikada çalıştığını, onun vasıfsız eleman olarak görüldüğünü, kendisinin ise belli sorumluluklarının olduğunu, vasıflı eleman olarak görüldüğünü ama aynı ücreti aldığını belirtti.

15-20 gün sonra Kestel'de bulunan Nestle su fabrikasında da greve çıkılacağı bilgisini veren işçiler patronun böyle bir dönemde suda greve gitmeyi göze alamayacağını vurguluyorlar.

Karacabey'de bulunan Nestle fabrikası tek çoklu üretim tesisi. İç piyasaya ve Ortadoğu ülkelerine buradan ürün sağlanıyor.

“15-16 Haziran’dan Metal Fırtına’ya:

İşgal, grev, direniş!”

15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişî'nin yıldönümünde işçiler İstanbul ve Kocaeli’de etkinliklerde bulundu.

18 Haziran’da İstanbul Küçükçekmece’de Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası (DEV TEKSTİL), Metal İşçileri Birliği (MİB) ve İşçilerin Birliği Derneği (İBD) ortak bir etkinlik düzenledi.

Direnişin canlı tanıklarının konuşmalarını içeren belgesel gösteriminin ardından yapılan açılış konuşmasında 15-16 Haziran Direnişî’ni açığa çıkaran sebeplere değinilerek 15-16 Haziran Direnişî’nin devrimci hareketi beslediği ifade edildi. Dünyada ve Ortadoğu’da yaşanan ekonomik, siyasal krizlerin işçi hareketlerini tetiklediği belirtilirken, sermayenin işçi sınıfına modern köleliği dayatan saldırılarına karşı Greif işçilerinin ve metal işçilerinin yolundan gidilmesi, işçi sınıfının örgütlü birliğinin yanı sıra devrimci önderlik boşluğunu doldurma ihtiyacı dile getirildi.

Konuşmanın ardından söyleşi kısmında ilk sözü direnişteki Avcılar Belediyesi işçileri aldı. Süreçlerinden bahseden işçiler, sermayenin rengi olmadığını, parlamentodan işçi sınıfından yana yasaların geçmediğini ifade ettiler. Bakırköy Belediye işçileri de yaşadıkları direniş üzerinden sendikal bürokrasiyi eleştiren bir konuşma gerçekleştirirken, sendikaların işçilerin öz örgütlülüğü olması için işçilerin birlikte hareket edeceği etkinliklerin gerekliliğine vurgu yaptılar. Söyleşide öne çıkan görüşler arasında 15-16 Haziran Direnişî’nde işçilerin ortaya koyduğu iradeyi daha ileriye taşıyarak sürdürme kararlılığı yer alırken, sermayeye ve sendikal bürokrasiye karşı birlikte hareket etmenin gerekliliği belirtildi.

19 Haziran’da Metal İşçileri Birliği “15-16 Haziran’dan Metal Fırtına’ya: İşgal, Grev, Direniş!” şiarıyla Kocaeli’de etkinlik gerçekleştirdi.

Saat 13.00’te SES Kocaeli Şubesi’nde başlayan etkinlik, Kocaeli MİB adına yapılan kısa bir açılış konuşmasının ardından, MİB’in hazırladığı, Metal Fırtına’yı anlatan sinevizyon gösterimi ile devam etti.

Sinevizyon gösterimi alkışlarla son bulurken, söz “Türkiye işçi sınıfı tarihi ve 15-16 Haziran” konulu sunum için akademisyen-yazar Yüksel Akkaya’ya verildi. Akkaya sözlerine “Bazı olay ve olguları anlamak için öncesine ve sonrasına bakmak gerekir” diyerek başladı. Osmanlı’nın son dönemlerinden 15-16 Haziran Direnişî’ne sınıf hareketlerine değinen Akkaya, Türk-İş ve DİSK bürokrasisine

dikkat çekti.

Akkaya’nın ardından ise “15-16 Haziran bir milattır!” sözleri ile Metal İşçi Birliği temsilcisi söz aldı. Sözlerine “İşçi sınıfı mücadele ettikçe öğrenir ve deneyim biriktirir. Ne yazık ki 15-16 Haziran Direnişî’nin deneyimi bu kuşaklara aktarılamadı fakat mücadele ettikçe bu deneyimleri merak ediyor, irdelemek, deneyimleri edinmek gereksinimi duyuyoruz” diye devam etti.

‘60-‘70’li yılların aynı zamanda metal işçilerinin yılları olduğunu ve metal işçilerinin de Türkiye işçi sınıfının lokomotifini olduğunu, ‘80 darbesinin aslında işçi sınıfına yönelik bir darbe olduğunu ama buna rağmen metal işçisinin darbeye MESS grevleri ile yanıt verdiğini belirtti ve sonrasında yaşanan süreci kısaca özetledi. ‘90 ve ‘98 yıllarında metal işçisinin eylemlerine ve grevlerine de değinen MİB temsilcisi, Metal Fırtına’nın hemen öncesinde yaşanan Bosch sürecini aktardı.

Aktarımın ardından MİB temsilcisi, “2015 Mayıs’ında yaşananlar tesadüf değildir, herkes biliyordu. Biz biliyorduk. Sadece zamanını kestiremedik. Ve hareket kendi yolunu buldu. Bu akan selin önünde kimse duramadı. MİB bu fırtınanın taleplerinde belirleyici bir yerde duruyor, işin öncüleri ile beraber yürütüyordu” dedi. İşçilerin sermayenin yasalarıyla değil kendi mücadele yasaları ile mücadele ettiklerinden kaynaklı karşılına çıkan her şeyi ezip geçebildiğini ve kalıpları yı-

tığını söyleyen temsilci, bu süreçte MİB’e ve öncü işçilere saldırdıklarını, MİB’e dönük operasyon yapıldığını 150 civarında işçiyi TMS’ye çektiklerini ve MİB ile işçiler arasının açılmak istendiğini belirtti.

MİB temsilcisi, sonrasında 15-16 Haziran Direnişî ile Metal Fırtına’nın benzerliklerine değinen konuşmasında “O dönem için 15-16 Haziran bir milattır, bugün ise Metal Fırtına bir milattır. Bundan sonra bunu aşacak direnişler de ortaya çıkacaktır. Geleceği kazanacağız, önümüz açık” sözleri ile konuşmasını sonlandırdı.

Konuşmacılar arasında son sözü DEV TEKSTİL temsilcisi aldı. Sendikanın kuruluş amacı ve sürecine değinerek giriş yapan DEV TEKSTİL temsilcisi, 15-16 Haziran Direnişî’nin oluşum aşamasına değindi. Bu süreçte tüm eksikliklerine rağmen DİSK’in uyguladığı eğitim programlarının rolüne değindi. “15-16 Haziran’da o dönemin öncüleri dalgakıran olmuştur. Bunu kimi belgesellerde kendileri dile getiriyorlar. Bu yüzden işçi sınıfının kazanması için siyasallaşması gerekir” vurgusu yaptı.

Günümüz çalışma koşullarını ve işçi sınıfını köleleştiren uygulamaları sıralayan DEV TEKSTİL temsilcisi, “bedava” işçiliğe dair kimi veriler sundu. Bunlar karşısında neler yapılması gerektiğini sıralayarak, “Metal Fırtına’da ortaya çıkan belli örnekler var. Taban örgütlülükleri, komiteler. Bunlar kendiliğinden ortaya çıkıyor, bir süre sonra zayıflıyor, mücadeleye yabancılaşıyor. Bu komiteler tüm

işçi arkadaşlarımızı eğitmek için kullanılmalı ve böyle hareket etmeliyiz. İşçi sınıfı bilinci kazandırmalıyız. Bu da tek başına yetmez işçi sınıfı bilincini siyasallaştırmalıyız aynı zamanda. Günümüz hareketinin buna ihtiyacı vardır. Fabrikasının dışına çıkabilmeli yaşadığı sistemi ve dünyayı anlayabilmelidir. 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişî’nin sorunu da budur. Bu yüzden geri çekildi. Peki nasıl yapacağız? Greif işçilerinin yaptığı gibi yapacağız” dedi.

Greif’teki örgütlenme ve işgal sürecini anlatan DEV TEKSTİL temsilcisi son olarak “Geleceği kazanmak ve sermayeyi durdurmak için fabrikalarda örgütlenmeli ve bu örgütlenmelerde işçi sınıfını kendi dünya görüşüyle eğitmeli ve yönlendirmeliyiz” diyerek sözlerini sonlandırdı.

Konuşmaların ardından soru-cevap ve serbest kürsü bölümüne geçildi. Kocaeli’nin çeşitli sanayi bölgelerinden katılan işçilerin söz aldığı kısımda 2017 sürecinde olabileceklere, 2017’de MİB’in hazırlıklarının ne olduğuna ve işçilerin bilinç ve örgütlülüğünün geliştirilmesine dönük ne yapmak gerektiğine dair, sermayenin son dönemdeki kıdem tazminatı ve kiralık işçilik saldırılarının kapsamına ve mücadele yöntemlerine dair tartışmalar yapıldı. Söz alan işçiler çeşitli konularda düşüncelerini belirttiler. Etkinlik bu bölümün ardından sonlandırıldı.

Eğitim Sen üyesi 650 öğretmen soruşturmalık

Muhafif kimliği ile siyasi iktidarın hedefinde olan sendikalardan biri olan Eğitim Sen üyelerine yönelik adli ve idari soruşturma kaskacı akıl almaz bir tabloya dönüştü. Sendikaya üye öğretmenler hakkında olmadık gerekçelerle cezalandırmalara gidilirken, bu baskı politikalarının en çarpıcı örneği ile Urfa'da karşılaşıldı.

DİHA'nın haberine göre kentteki okullarda görev yapan sendika üyesi ve yöneticisi olan 650 öğretmen hakkında çeşitli gerekçelerle soruşturmalar açılmış durumda. Yakın dönemde açılan bu soruşturmalar sonucu ise bu zamana kadar 6 sendika üyesi açığa alındı.

Yine Siverek'te görev yapan 7'si yönetici 11 sendika üyesi hakkında ise Siverek Kaymakamlığı'nın talimatı ile hem adli hem de idari soruşturma başlatılmış durumda.

Bu baskı politikalarını değerlendiren Eğitim Sen Urfa Şube Eşbaşkanı Mehmet Keklik, anti-demokratik uygulamalar ve baskılar ile kendilerinin yıldırılmak istendiğini ifade etti.

'MEVZUATI BİR KENARA KOYDULAR'

Yaptıkları demokratik eylem ve etkinliklerin, bakanlık müfettişleri tarafından sendikal etkinlik olmaktan çıkarılmak istendiğini söyleyen Keklik, üyelerine sendika baskısında bulunulduğunu ifade etti. Kendi üyelerinin; kurum müdürleri, okul müdürleri, ilçe ve il milli eğitim müdürleri ile ortak bir şekilde makam odalarına götürüldüğünü ifade eden Keklik, hükümete yakın Eğitim Bir Sen'e üye yapılmak istediklerini kaydetti.

Sendikalarına bağlı 3 eğitim emekçisinin Kürtçe konuştukları için soruşturma ve sürgüne yollandığı Siverek'te, Kaymakam Vural Karagül'ün, Erdoğan'ın 'gerektiğinde mevzuatı bir kenara koyun' sözüne biat ettiğini belirtti.

Üyelerinin kaymakamlığa çağrıldığını ve tehditvari bir şekilde sorgulandığını paylaşan Keklik şöyle konuştu:

"Bir suç varsa burası bir hukuk devleti ise savcılar, hakimler devreye girer. Bu arkadaşlarımız ile ilgili gerekli soruşturma başlatılır. Kaymakam'ın bu tarzı ilçe özelinde ciddi sorunlara yol açıyor."

'SİZ BOMBALARKEN SESİZ DURAMAYIZ'

Kendisinin de ifade vermeye çağrıldığını ve 'terörize' eden, yoruma dayalı sorular ile karşılaştığını dile getiren Keklik, bakanlık müfettişlerinin 'Yaşasın halkların kardeşliği demişsiniz, burada ne demek istediniz? 'Cizre'ye, Silopi'ye ses ver' demişsiniz burada ne demek istediniz?' gibi sorularına maruz kaldıklarını söyledi.

Kendilerinden sadece ek dersler ve özlük hakları çerçevesinde hareket edilmesinin istendiğini vurgulayan Keklik, "Cizre, Silopi yanarken biz emek örgütleri olarak bu bizim sorunumuz değil diyemeyiz. Orada binlerce öğrencimiz, eğitimci arkadaşımız mağdur oldu, yerinden yurdundan oldu. Öğrencilerimiz öldü. Böylesi bir durumda bir emek örgütü nasıl olur da bu benim sorunum değildir diyebilir. Bu birincil derecede bizim sorunumuzdur. Evrensel hukuk çerçevesinde şehirler bombalanırken öğrencilerimizin okulları boşaltılırken bizler sessiz duramayız" dedi.

Avcılar Belediyesi'nin direnişçi işçilere saldırıları

İşten atılan ve direnişe geçen İstanbul'daki Avcılar Belediyesi temizlik işçilerine belediyenin saldırıları devam ediyor.

Avcılar Belediyesi'nde temizlik işçilerinin direnişine, işçilerin ve emekçilerin dayanışmayı yükseltmesine belediyenin tahammülsüzlüğü sürüyor.

Avcılar Belediyesi Tüm Bel Sen işyeri temsilcisi, temizlik işçilerini direniş alanında ziyaret ettiği için Avcılar Belediye

yesi'ne bağlı hayvan barınağına sürgün edildi.

18 Haziran günü de direniş çadırının önüne belediye tarafından bankamatik konuldu. İşçiler direniş çadırının önüne bankamatik konulmasına tepki gösterirken, sendika yönetimi durumu "belediye yönetiminin direnişi kırmak için provokasyon yaratma girişimi" olarak değerlendirdi ve bankamatiklere tepki gösteren işçilere "provokasyona gelme-

me" çağrısında bulundu.

Bankamatikleri protesto etmek için işçiler bankamatik önünde "Baskılar bizi yıldırılmaz!", "Direne direne kazanacağız!", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiç birimiz!", "Sendika hakkımız engellenemez!" sloganlarını attılar. Sloganların ardından bazı işçiler tepkilerini göstermek için belediye önünde kısa bir süre oturdular.

KESK: Saldırlara karşı fiili ve meşru mücadele!

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK) tarafından kamu emekçilerine ve sendikalarına yönelik saldırılara ilişkin 22 Haziran günü Ankara'da bulunan KESK Genel Merkezi'nde basın toplantısı düzenlendi.

KESK Eş Genel Başkanı Şaziye Köse'nin okuduğu basın metninde, sermaye hükümetinin gündeminde bulunan 657 sayılı yasada yapılmak istenen değişiklik üzerinde duruldu.

Kamu emekçilerine yönelik baskıların bir süredir devam ettiğini söyleyen Köse, bunun bir devamı olarak 657 sayılı yasada da değişiklik yapılmaya çalışıldığını belirterek şöyle dedi:

"Genelge ile muhalif kurum ve kişilerin sokağa çıkmaması; eylem ve etkinlik yapamaması, sendikal mücadele yürütememesi hedeflenirken yasada yapılacak değişikliklerle tümünden işten atılma ve tutuklanma amaçlanmaktadır."

Kamu emekçilerinin demokratik haklarının gasp edildiğine dikkat çeken Köse, kamunun tasfiye edilmek ve tamamen şirkete dönüştürülmek istendiğinin altını çizdi.

Bu hedefle uygulanan saldırıların "terör propagandası" yalanı ile hayata geçirildiğini teşhir eden Köse, toplumun genelinde baskıların bu demagogji ile tırmandırıldığını dikkat çekti.

Devamında açıklamada şu ifadeler kullanıldı:

"Bu taslak ile 'milli güvenlik' anlayışına muhalefet eden, demokratik haklarını kullanan tüm kamu çalışanlarının 'legal görünüm altında illegal faaliyet yürüten kişiler' olarak ilan edilerek önce kamu hizmetlerinde bulunma ve çalışma hakkının elinden alınması, sonrasında ise ancak Hitler ve Mussolini yönetiminde bulunabilecek bir şekilde bu haklardan ömür boyu yasaklanması amaçlanmaktadır."

Açıklama, saldırılara boyun eğilmeyeceği, "KESK'te örgütlenen yüz binlerce emekçinin, dayanışma içinde fiili ve meşru mücadeleyi yükselteceği" vurgusuyla noktalandı.

“Bizden alınan hakkın geri verilmesi için buradayız”

Bakırköy Belediyesi tarafından işten atılan ve direnişe başlayan işçilerle işten atılma ve direniş süreci üzerine konuştuk.

- Direniş sürecine nasıl başladığınızı anlatabilir misiniz?

Hakan Kurudere: 14 Mayıs günü sözleşmelerimizin süresi bitti. İşçi alımları Tiyatro Müdürlüğü bünyesinde belediye başkanı onayıyla oluyordu. Lakin bu sözleşme 2 seneden sonra belirli süreli sözleşme akdini kaybediyor. Çünkü bizim içimizde 8 - 10 - 15 sene çalışan arkadaşlar var. Dolayısıyla yok hükmünde olan bu sözleşmeyi sürekli olarak mobbinge bize imzalatıyorlar.

Bu sene yine imzalar atılmak üzereyken içimizden 17 arkadaşta “sizinle üst yönetim çalışmak istemiyor” dedi. Müdür ve şeflere gerekçelerini sordüğümüzda başka bir cevap alamadık.

17 kişi bir araya geldik. 17 arkadaşın kimisi yetkili sendika olan Belediye İş Sendikası'na, kimisi bizler gibi DİSK'e üye.

Genel-İş Şube Başkanı ile konuştuk. Müzakere süreci başladı. Belediye başkanı ve başkan yardımcılarını ile yapılan toplantılarda dosyalarımız istendi. Atılmamıza sebep olan bir tutanak, bir disiplin suçu varsa ortaya konulsun dedik. Bu görüşmelerde hiçbir tutanak veya suç dosyası ortaya çıkmadı. Benim 8. senem ve böyle tek bir evrakım yok dosyamda.

Müzakereleri sadece belediye üzerinden yürütmedik. CHP il merkezi, sendika şube başkanı, ve konfederasyon başkanı düzeyinde görüşmeler oldu. Kani Beko, CHP sendikalardan sorumlu başkan yardımcısı Torun'un da, Cemal Canpolat'ın da katıldığı bir toplantı alındı. Belediye Başkanları Bülent Kerimoğlu ve Handan Toprak da arandı. Bu toplantıda sorunların çözüleceği söylendi.

Ellerinden geleni yaptıklarını, işten atılanların alttaki amir ve şeflerle anlaşamadıkları ve uyumsuz personel oldukları için atıldığını söylemişler.

Müzakere sürecini tıkayan şu oldu. Belediye başkanı ile şube başkanının son görüşmesinde, o zaman 17 arkadaş olmamıza rağmen toplamda 33 kişinin işten atıldığı, bu işin çözümlenmesi gerektiği söyleniyor. Bir kereye mahsus işten çıkartma yapmayın, suçsuz-günahsız arkadaşlar, aralarında 4 tane doğum izninde olan arkadaş var -ki bu trajikomik bir olay, mahkeme sürecinde bunun ayrı bir tazminatı var- deniyor.

İlk süreçte 16 bayan arkadaş ve ben işten atılmıştık. Sonrasında 33 kişi oldu-

ğunu öğrendik. Bunların içinde tiyatrodan oyunculuk yapan, yönetmenlik yapan süreli arkadaşlar varmış. Sözleşmeleri bitmiş ve işten çıkartılmışlar.

Müzakereyi bitiren söz şu oluyor. Belediye Başkanı: “Makamımı ortaya koyarım, bunları işe alıracak insan benim makamımı elimden almalı” demiş. O gün müzakere bitti ve ertesi gün de çadırımızı açtık. (8 Haziran). Direnişimizin bugün 14. günü. Direniş işe geri alınmaya kadar devam edecek. Direnişe başlayan 7 arkadaşız ve 3'ü doğum izninde. Belediye-İş üyesi arkadaşlar çağrılarımıza rağmen gelmediler. Sendika yöneticilerine de çağrı yaptık: “Siz de açın, daha güçlü olur” dedik, “siz varsınız yeterli, biz Avcılar'la uğraşıyoruz.” dediler.

Belediye-İş Sendikası'na üye Fatma Abla ancak bizimle birlikte eylemde. Belediye-İş de toplantı yapmış “çadır açarsak duramazsınız ki” gibi direnişi kırıcı söylemler kullanmışlar.

- Önümüzdeki süreçte ne yapmayı düşünüyorsunuz?

Hakan Kurudere: Bundan sonra Bülent Kerimoğlu'nun programlarının olduğu yerlere gidip pankart açacağız. Doğum izninde olan arkadaşlar sürekli gelemiyorlar. Ama belirli günlerde, programın olduğu yerlere çocuklarımızla birlikte gideceğiz. Mesela bugün bir otelde personele 2.000 kişilik iftar yemeği veriyormuş. Oraya gideceğiz, pankartımızı açacağız, siz yemek yerken bizim çocuklarımızın ekmeği ellerimizden alındı mesajını vereceğiz. Süreç içinde eylem biçimleri değişecek. Şimdiye kadar burada oturduk, müzik yayını yaptık, halay çektik. Bundan sonra eylemler yapmaya devam edeceğiz. Eylemlerimiz bir anda şiddetlenmeyecek ancak yavaş yavaş arttıracacağız.

- Yaşam Köyü'nün Beşiktaş'a devri gündemde. Bununla ilgili düşünceleriniz neler?

Hakan Kurudere: Bakırköy'de bu gündemli örgütlenme yapan Çamlık Forumu'yla görüşüyoruz. Geçen Cumartesi

günü yapılan basın açıklamasında birlikteydik. Nerede bir haksızlık varsa biz de onun karşındayız. Zaten bu mücadeleyi yaptığımız için işten çıkartıldık. Birilerine kıyak yapılırken karşı çıkan, hak mücadelesi veren insanlar burada. Bundan sonra da arkadaşlara destek olmaya gideceğiz.

- Son olarak ne söylemek istersiniz?

Hakan Kurudere: Çadırımız burada duracak. İşten atılan arkadaşlar olarak işe alınana kadar, “işe almam” diyenlere sözlerini yedirene kadar direneceğiz.

- Direniş sürecine dair siz neler söylemek istersiniz?

Özge Güleriyüz: 3 buçuk yıldır bu belediyenin kreşlerinde öğretmen olarak çalışıyorum. Ataköy Kreşi'nin kurucu öğretmeniyim, aynı zamanda yöneticisiyim. Yönetimle ters düşmemizin nedeni, yönetimle duygusal veya kan bağı olan kişilere yapılan ayrıcalıkları yönetimin yüzüne çarpmamızdır.

Dosyalarımızda hiçbir yasal işlem, hiçbir uyarı yok. Belediye 14 Mayıs günü hiçbir açıklama yapmadan, sözleşmemizi yenilemeyeceğini ve bizimle çalışmak istemediğini söyledi. 20 günlük bir müzakere süreci sürdü. Alıyoruz almıyoruz, sessiz olun, aman çadır kurmayın, bugün-yarın işe başlayacaksınız diyerek oyaladılar. 20 günün sonunda da biz çadırımızı kurduk.

- Bundan sonraki planlarınız nelerdir?

Özge Güleriyüz: 15 yıllık iş hayatımda ilk defa bir açıklama yapılmadan işime son verildi. Bunun sorgulaması bitmeden çadırı kurduk. Atılan insanlar ne yapar çok da fikrim yoktu. Biz sinirli değiliz, intikam peşinde de değiliz. Bizden alınan hakkın geri verilmesi için buradayız. Bu hakkı alınmaya kadar da burada olacağız. Ama müzakere yoluyla, ama yargı yoluyla haklarımızı kullanarak kapıya dayanmanın gururunu yaşıyoruz.

- Avcılar Belediyesi'nde de işçiler direnişte. Neler söylemek istersiniz?

Özge Güleriyüz: Geçen Pazartesi günü oraya gittim. Oradakilerin durumu biraz daha vahim. Süre uzadıkça umutlar tükeniyor. Direniş çadırlarının bulunduğu yere belediye sürekli bir taciz halinde. Pazar günü ATM konulmuş ve merdivenlere sıkışmış işçiler.

Geçen yıl da burada direniş vardı (Belediye-İş'e üye Yaşam Köyü çalışanları). Sık sık gelip gittik. Ancak insan direnişin içinde olmadığı zaman bilmiyor. Ben o zaman acırdım. Bundan sonraki hayatlarında ne yapacaklar, nasıl olacak diye üzüldüm. Şimdi kendim bu çadırın altındayım ve acınacak bir şey olmadığını görüyorum. Zamanla biraz gurura, biraz inada dönüyor. Neler olacağını şimdiden kestiremiyorum.

- Direniş süreci hakkında siz neler söylemek istersiniz?

Fatma Çalışkan: Adım Fatma Çalışkan. Yunus Emre Tiyatrosu'nda çalışıyordum. Tiyatrodaki oyuncuların kostümlerini dikiyorduk. 2009'dan beri belediyede çalışıyordum. İşimi severek yapıyordum. Neden çıkarıldığımı halen bilmiyorum. Biz sözleşmeliyiz. İmzaya çağırıldıkları gün tiyatro müdürü Nilgün Hanım üst yönetimin bizimle çalışmayacağını söyledi. Ortada hiçbir şey yokken sözleşmem yenilenmedi. Hiçbir açıklama yapılmadı.

Ben Belediye-İş Sendikası'ndanım. Ben bütün toplantılara katıldım. Maalesef hiçbir eylem yapılmayacağını söylediler. Bizim bayan olduğumuzu, çadırda çok güç, zor olacağını, bizim bunu başaramayacağımızı ima etti sendika başkanı.

Ben de haykırdım: “Ben tek başıma da olsam çadırımı kuracağım meydana, hakkımı arayacağım. Beni eve hapsedemezsiniz. Ben mahkum değilim. Ben işçiyim. Hiçbir suçum olmadan işten atıldıysam benim çözümüm meydanlar olmalı. Halk olmalı, halk beni görmeli. Ben eve hapsolacaksam neden çalışayım. Dileneyim mi?”

Sendika patronunu da kınıyorum. Diğer arkadaşlarımız onu dinleyerek şu anda evdeler. Ben ise DİSK'in çadırındayım. İşe geri alınana kadar devam edeceğiz bu mücadeleye. İnsanlığa da demokratlığa da yakışmayacak bir hareket onlarınkı.

Şu anda sessiz duruyoruz çadırımızda ancak bundan sonra belediye başkanı nereye giderse oraya gideceğiz, pankartımızı açacağız ve gözünün içine baka baka mücadeleye devam edeceğiz.

“Zaferi kazanıncaya kadar davamızın arkasındayız!”

Sendikaya üye oldukları için Avcılar Belediyesi tarafından işten atılan ve direnişe başlayan kadın işçilerle örgütlenme ve direniş süreçleri hakkında konuştuk.

- Sizler on günü aşkın süredir direniştesiniz. Bize işten atılma sürecinizi anlatır mısınız?

Tülay Opuz: Sendikaya üye oluyorduk diye ayın dokuzunda işten çıkarıldık, neredeyse 15 gün oldu. Sendika yasal bir haklıdır, herkesin hakkı vardır sendikaya üye olmaya.

İşten atıldığımız gün 2'ye 5 kala falandı, bize “otoparka gelin” dediler, neden diye sorduk, “aşağıya gideceksiniz” dediler. Dedik herhalde patronun yanına gideceğiz. Gittiğimde zaten arkadaşlarım da gelmişti. Biz geldiğimizde “işiniz feshedildi” dediler sadece, başka bir neden söylemediler yani.

Senem Torhan: Daha önce sorgu odalarına çekildiğimizden dolayı bizim aklımıza sorgu odaları geldi. İlk etapta biz onu düşündük. Zaten yedimiz de sendikaya üyeyiz. Bize sadece “arkadaşlar işinize son verildi, bu günden itibaren işe gelmiyorsunuz” dedi. “Neden?” diye sorduğumuzda da hiçbir açıklama yapılmadı bize.

Tülay Opuz: Diğer arkadaşlarımızın da hepsi sendikaya üye ama biz direnişe (çadıra) gittiğimiz için 7 arkadaş, direnişte bulduğumuz, kendimizi gösterdiğimiz için hiçbir sebep olmadan işimiz feshedildi.

Sabriye Şahin: Biz kandırıldık başka bir şey yok. Başkan yardımcısıyla görüşmeye geldik. Bir yerlere telefon açtı “biz bu bayanlar işten atılmayacak demedik mi size, bayanlara karışılmayacak demedik mi” falan dedi. “Tamam yarın gidersiniz, iş başı yapın” dedi. Sabah gittik işe, hemen orada bize onbaşı “iş başı yapmayın” dedi. Biz de iş elbiselerimizi giydik, buraya (direniş çadırına) geldik. 1 saat sonra bize elbiselerinizi çıkarın dediler biz de “çıkarmayacağız” dedik. Telefon açıldı “eğer elbiseleri bize geri getirmezseniz maaşınız yatmaz, geri getirin” dedi. Sonra gittik tekrar paydos saatinde oraya, orada ayakkabılarımız vardı, eşyalarımız vardı onları almaya gittiğimiz zaman başladılar gene “elbiseleri çıkarın” demeye.

Tülay Opuz: “İşimizi vermiyorsunuz, biz de elbiseleri vermiyoruz, cesaretin varsa gel al” dedik tabi ki bir şey diyemedi.

Senem Torhan: Biz öyle deyince bir

şey diyemediler “tamam bir daha girmeyin buraya” dediler. Adeta kovulduk yani oradan. Şöyle bir şey var, Handan Toprak diyordu ki “benimle beraber geliniz benimle beraber gideceksiniz” biz ondan önce gittik. Madem biz buradayız o orada neden oturuyor? Direniş çadırımızda ona da yer var, o da buyursun gelsin. Bayanlara bu kadar değer veriyorsa biz direniş çadırındayız, o da yanımıza gelsin.

- Kadın bir belediye başkanı ve kendisine demokratım diyen, Haziran Direnişi'ne destek veren bir belediye başkanı, sendikalaştıkları için işçileri işten atıyor, bununla beraber kadın işçileri de işten atıyor. Bununla ilgili ne düşünüyorsunuz?

Senem Torhan: Handan Hanım Gezi'de doktorluk, Avcılar'da patronluk taslıyor maalesef...

Tülay Opuz: Sadece sabır, başka yapacak bir şeyimiz yok. Bekliyoruz, yetki günü gelsin işte günü gelince gereken neyse yapılır.

Senem Torhan: Bir çok tehditler alıyoruz, sıkıştırıyoruz ama biz bu tehditlere meydan bırakmayacağız. Hep birlikte bu direnişi sonuna kadar devam ettireceğiz ve başaracağız. Buna inanıyorum ben. Sendikalı olarak işimize de geri döneceğiz.

- Sizler öncü işçiler olduğunuz için işten atıldınız. Direnişte 7 kadınsınız. Biraz örgütlenme sürecinizi de anlatır mısınız?

Senem Torhan: Biz nasıl örgütlendik? Bizim şartlarımız çok ağırdır. Çok zor

koşullar altında çalışıyorduk. Soyunma odamız yok, kendimize ait bir lavabomuz yok. Bir esnafa, bir yere lavaboya gittiğimiz zaman çöp topluyor diye bakılıyordu bize. En basit örnek, bir sigarayı merdiven boşluklarında gizli gizli içiyorduk. 15 dakika sadece bir çay molamız vardı. 16. dakikada hemen bize “savunma yazın” diye şeyler söyleniyordu. Bir sigara içtiğimiz zaman, su içtiğimiz zaman bizi fotoğraflıyorlardı. Tehdit ediyorlardı “çıkışınız verilecek savunmanızı hazırlayın” diye. O kadar çok şey yaşadık ki. Biz de daha rahat koşullar altında çalışmak için sendikalı olmak istedik. Bu da bizim en doğal hakkımız. Bütün arkadaşlar toplandık, örgütlendik ve Allah'ın izniyle de sendikalı olarak işe döneceğiz. Ben buna inanıyorum.

- Bundan sonrası için nasıl planlarınız var? Ne düşünüyorsunuz?

Tülay Opuz: Bu şekilde devam edeceğiz. Biz hakkımızı istiyoruz başka bir şey istemiyoruz. Düzenimizi istiyoruz, düzenimizi bozdular şu anda.

Sabriye Şahin: Düzenimizi istiyoruz ama sendikalı olarak.

Tülay Opuz: Tabi buradaki arkadaşlarımızdan 1 tanesi dahi işe dönmediği zaman biz de dönmeyiz. Ya hep beraber ya hiç. O şekilde kararlıyız sonuna kadar.

Senem Torhan: Burada hepimiz birimiz, birimiz hepimiz için. Direnişimiz 1 ay da sürer, 2 ay da sürer, 1 yıl da sürebilir. Yani biz zaferi kazanıncaya kadar davamızın arkasındayız. 1 kişi kalıncaya kadar yine buradayız, yine buradayız diyorum. Özellikle dikkatleri çeken şey bir bayan belediye başkanı hem cinslerine nasıl

böyle bir şey yapabiliyor? Çıkıp açıklamasını yapsın bize.

- Demek ki patron olunca kadın dayanışması diye bir şey kalmıyor...

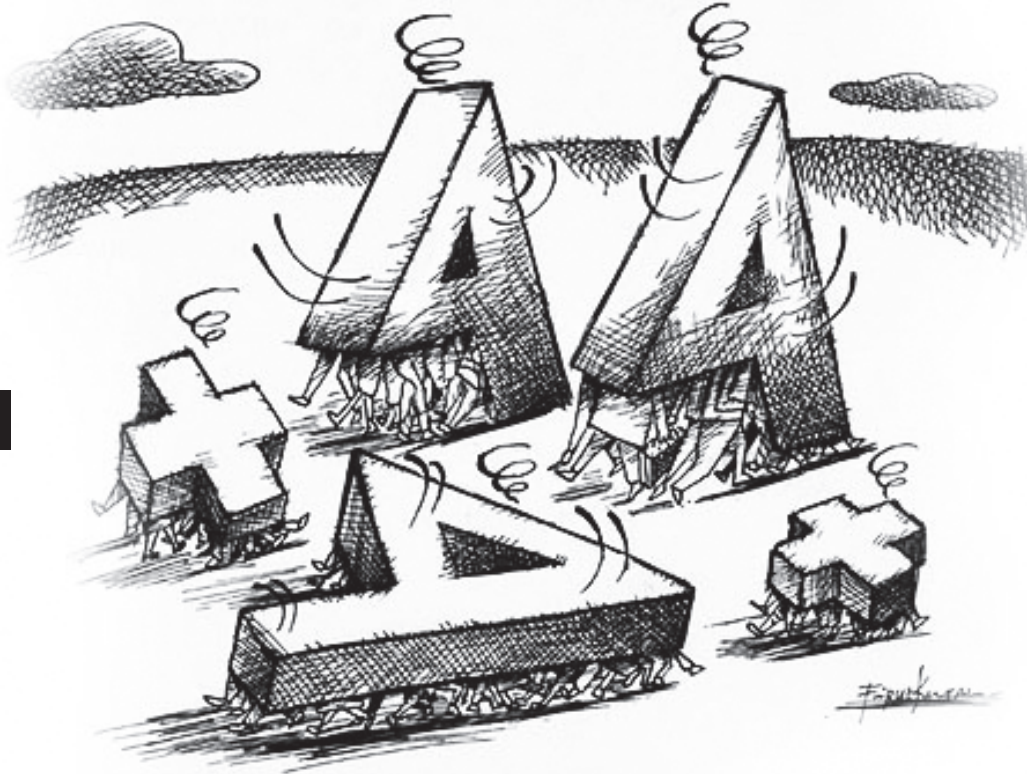
Senem Torhan: Her zaman üstüne bastıra bastıra söylüyorum Gezi'de doktorluk Avcılar'da patronluk yapıyor hanımefendi. Bizi Barış Manço Kültür Merkezi'ne topladı, bizimle konuştu, biz alkışladık. Bizi resmen kandırdı yani. O kadar insanın, 600-700 kişinin gözünün içine baka baka Handan Toprak yalan konuşmuş.

Tülay Opuz: Bayan desteğini kesti yani. Bayan dayanışması diye bir şey yok onda. Gülüyorsak hep beraber ağlıyorsak hep beraber tek dileğimiz tek isteğimiz bu. Kadın dayanışması bu değildir, birinin gülüp birinin ağlaması değildir. Biz burada ne kadar mağduru, çocuklarımızla buradayız. Benim çocuğum her gün burada, değer mi yani? Evine ekmek götürün arkadaşlarımız var, borcu olan arkadaşlarımız var, değer mi yani?

- Bir yandan da sizin gibi kölece çalışma koşullarına maruz kalan işçi-emekçi kadınlara da örnek oluyorsunuz. Onlara söylemek istediğiniz bir şey var mı?

Senem Torhan: Onları da desteğe bekliyoruz. Her zaman bizimle beraber olsunlar. Bizler her zaman bayanların yanındayız, sonuna kadar. Tek yürek, tek bilek olalım. Bu taşeronu aradan kaldıralım, bitirelim diyorum. Sendikalı olmak bence çok güzel.

Bizim Işığımız, onların karanlığı

Eğitimin değişen piyasa koşullarına uygun hale getirilmesi, paralı eğitimin yaygınlaştırılması, çıraklık yaşının düşürülerek eğitimin ilk aşamalarında çocuk işçiliğin yaygınlaştırılması, dini eğitimin yoğunlaştırılarak yarının uysal, itaatkar işçilerinin yaratılması hedefiyle gündeme getirilen 4+4+4 sistemi 30 Mart 2012 yılında kabul edilmişti.

4+4+4 eğitim modeliyle birlikte 72 ay öncesinde çocuklar zorla okula başlatılmış ve okuma-yazma öğrenmeleri daha da zorlaşmıştı. "Seçmeli dersler" adı altında dinsel içerikli zorunlu paket dersler verilmiş ve kız-erkek öğrenciler arasında birbirine yabancılaşma, birbirini eşit görmeme eğilimleri derinleştirilmişti.

4+4+4 eğitim modeliyle birlikte okulların piyasa koşullarına daha hızlı dönüşümü sağlandı. Dershaneden bozma temel liseler açıldı. Özel okullara devlet eliyle teşvikler yağdı. TEOG sınavlarında başarılı olamayanlar ya da özel liselere verecek parası olamayanlar "staj" adı altında işçilik yapılan meslek liselerine, pek çoğu da imam-hatip liselerine mahkum edildi.

4+4+4'le birlikte özel okul öncesi eğitim kurumlarında %34,8, özel ilkokullarda yüzde %40, özel ortaokullarda %72, özel liselerde % 182, 9 artışın yaşanması, eğitimde piyasanın temel alınmasının so-

nuçları olarak karşımıza çıkıyor.

Sermaye düzeninin gündeminde şimdide de 3+3+3+4 denilen ve okula başlama yaşının 4'e düşürüldüğü, ilk bölüm olarak 0+1+2, 3 yıl ilkokul; 3 yıl ortaokul ve 4 yıl da lise öğrenimi olarak düzenlenecek bir üst eğitim modeli gündemde.

Bu eğitim modelinde devlet okullarındaki anaokulları kaldırılacak, bunun yerine "ilkokula hazırlık" adı altında "erken çocukluk okulları" işleyecek ve bu okullar özel teşebbüse bırakılacak. Halihazırda eğitim kurumları ile iç içe geçmiş bulunan dini vakıflar, cemaatler ve tarikatlar bu alandaki etkinliğini daha da yaygınlaştırabilecek. Yani yeni Ensar Vakıfları kapıda...

Eğitimle ilgili 3+3+3+4 şimdi kamuoyu gündemine girse de, bu süreç yıllardır işletiliyor.

Bilindiği gibi 7 Nisan 2012 yılında Kuran Kursları Yönetmeliği değiştirilmiş ve yeni düzenlemede Kuran kursları MEB'den alınarak Diyanet'e verilmişti. Bu kurslar için ilköğretimi bitirme koşulu da kaldırılmıştı. Devamında, ilkokulu bitiren öğrenciler için velinin izniyle yatılı Kuran kurslarına kayıt yaptırmaya dönük düzenlemeler hayata geçirildi. Diyanet "Okul öncesi dini eğitim projesi" üzerinden 3-6 yaş çocuk grupları için dini kreşler uygulaması başlattı. Bu pro-

je 2013-2014 eğitim-öğretim yılında 10 ilde uygulamaya geçti ve giderek yaygınlaştı. Rize eski İl Müftüsü Yusuf Doğan'ın sarfettiği sözler, bu adımlarla varılmak istenen hedefleri özetler niteliktedir: "İstenilen kıvamda yeni bir toplumun inşa edilmesi noktasında, bu faaliyet geleceğe çok güzel bir ışık tutacak ve geleceği daha hayırlı bir şekilde inşa edecektir."

Sermaye kendi geleceğine ışık tutmak için bizim ışığımızı, bizim geleceğimizi söndürüyor. Bunun için de tıpkı 4+4+4 gibi, 3+3+3+4 plan ve projelerini ortaya koyuyor.

Bu karanlığa sırtımızı dönmeli ve aydınlık bir gelecek için mücadeleyi büyütmeliyiz. Bir yandan bu önümüze getirilen ve geleceğimizi karartmayı hedefleyen gerici-piyasacı eğitim modellerini teşhir etmeli, bu açıdan toplum çapında bir bilinç açıklığı yaratmalı ve çürümüş düzeyin çürümüş eğitim sistemine karşı "eşit, bilimsel, parasız, anadilde eğitim" talebini öne çıkarmalıyız.

Geçim sıkıntısı nedeniyle çalışmak zorunda kalan ve çocuklarına bakacak zamanı ve parası olamayan emekçilere dayatılan bu karanlık politikaları boşa çıkartmak için sosyalizmin aydınlığına yüzümüzü dönelim.

S. GÜL

Mücadele sesleri çarpıtılıyor

Liselerde dinci-gericiliğin egemen kılınmaya çalışılmasına karşı, liselerde yükselen mücadele çağrıları, sermaye devleti tarafından çarpıtılmaya çalışılıyor.

Milli Eğitim Bakanlığı, il milli eğitim müdürlüklerine gönderdiği yazıda, dinci-gericiliğin karanlığına karşı mücadele çağrısı yapan lise bildirimlerinin öğrenciler veya veliler tarafından hazırlanmadığını, "bazı siyasi çevreler tarafından organize edildiğini" öne sürdü. Bakanlık, okul adına bildiri yayınlamanın "suç" olduğunu iddia ederek, bir yandan da aba altından sopa gösterdi.

16 Haziran'da il milli eğitim müdürlüklerine gönderilen, resmi yazıda şu ifadeler yer aldı:

"Öğrenci ve veli adı kullanılmadan basında yer alan bu bildirimlerin öğrenci ve veli kaynaklı olmaktan çok bazı siyasi çevreler ve STK'lar tarafından organize edildiği anlaşılmaktadır. İzin alınmadan öğrenciler ve kurumsal kimliğini kullanarak okullar üzerinden bu mahiyette siyasi içerikli bildiri yayınlanması suçtur. Okul yönetimi ve öğretmenlerin taraf olmadığı bir konuda okul adının geçmesi, niyetin provokatif ve öğrencilerin istismarına yönelik olduğunu açıkça göstermektedir. Öğrencilerimizin bu tarz eylemlerin içine çekilmek istenmelerinin iyi niyetli girişimler olmadığı görülmektedir."

3 liseli genç intihar etti

Adana, Siirt ve Antep'te 3 liseli genç intihar etti. 19 Haziran akşamı Adana Çukurova ilçesi Güzelyalı Mahallesi'nde 17 yaşındaki liseli genç Emre Ögelge, ailesi evde yokken 11. kattan atlayarak intihar etti. Ögelge'nin cenazesi Çukurova Dr. Aşkın Tüfekçi Devlet Hastanesi'nin morguna kaldırıldı.

Siirt'in Tınaztepe Mahallesi'nde ise 16 yaşındaki S.K. kendisini evin banyosunda asarak intihar etti. Uzun süre kendisinden haber alamayan ailesinin durumu fark etmesiyle Siirt Devlet Hastanesi'ne kaldırılan S.K, yapılan tüm müdahalelere rağmen kurtarılamadı.

Antep'te 16 yaşındaki liseli C.B. Seyrantepe Mahallesi'nde TOKİ Konutları C Blok'un 6. katından atlayarak intihar etti. C.B.'nin cenazesi Adli Tıp Kurumu morguna kaldırıldı.

Hukuk öğrencilerinden yaz okulu eylemi

Kocaeli Üniversitesi (KOÜ) Hukuk Fakültesi öğrencileri, fakültelerinde yaz okulu açılmamasına tepki gösterdi. 21 Haziran günü fakülte önünde basın açıklamasını yapan Yasin Dursun, "Dekanın hukukçu bile olmadığı Hukuk Fakültesi dekanlığınca keyfi bir uygulamayla yaz okulu hakkımız gasp edilmiştir" dedi.

Yaz okulu haklarının olduğunu ve bu konunun takipçisi olacakları vurgulayan Dursun, aynı zamanda yaz okulu açılmayacağına yaklaşık 2 gün önce açıklanması nedeniyle diğer okulların da başvuru tarihleri geçtiği için mağdur olduklarını dile getirdi.

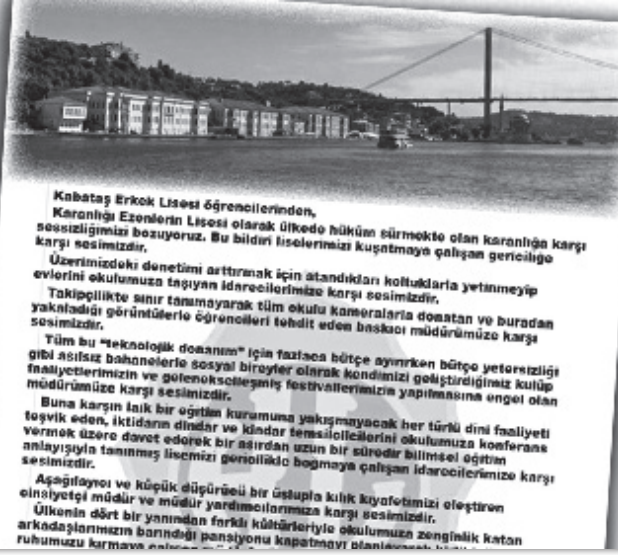
Ayrıca fakültelerinde dekan vekili

olarak görev yapan ve hukukçu olmayan rektör yardımcısı Ercüment Çiftçi'nin, yaz okulu açmak isteyen hocaların bulunmasına rağmen geçen hafta yapılan toplantı sonucu yaz okulu yapılmamasına karar vererek keyfi davrandığının altı çizildi. Ardından 1 dakikalık oturma eylemi gerçekleştirildi.

Liseliler karanlığa ve gericiliğe karşı ses çıkarıyorlar

Kabataş Erkek Lisesi öğrencilerinden, Karanlığı Ezenlerin Lisesi olarak ülkede h... sessizliğimizi bozuyoruz. Bu bildiri liselerin...

Kabataş Erkek Lisesi öğrencilerinden, Karanlığı Ezenlerin Lisesi olarak ülkede hüküm sürmekte olan karanlığa karşı sessizliğimizi bozuyoruz. Bu bildiri liselerimizi kurtarmaya çalışan gericiliğe karşı sesimizdir.

Üzerimizdeki denetimi arttırmak için atandıkları kolluklarla yetinmeyip evlerini okulumuza taşıyan idarecilerimize karşı sesimizdir.

Takipçilikte sınır tanımayarak tüm okulu kameralarla donatan ve buradan yakınlardaki görüntülerle öğrencileri tehdit eden baskacı müdürümüze karşı sesimizdir.

Tüm bu "teknolojik doanım" için fazlasıyla bütçe ayırırken bütçe yetersizliği gibi asılsız bahanelerle sosyal birotyer olarak kondimizi geliştirdiğimiz kulüp müdürümüze karşı sesimizdir.

Buna karşın laik bir eğitim kurumuna yakışmayacak her türlü dini faaliyeti teşvik eden, İktidarın dinler ve kindar temsilcilerini okulumuza koferans anlaşıpıyla tamınması lisemizi gericiliğe bozmaya çalışan idarecilerimize karşı sesimizdir.

Aşırıya ve küçük düşürücü bir üslupla kılık kıyafetimizi eleştiren cinsiyetçi müdür ve müdür yardımcılarımıza karşı sesimizdir.

Ülkenin dört bir yanından farklı kültürleriyle okulumuza zenginlik katan arkadaşlarımızın barındığı pansiyonu kapatmayı planlayan okulumuzun ruhunuza karmaya çalışmalarıyla karşı sesimizdir.

Istanbul Erkek Lisesi öğrencilerinin mezuniyet töreninde yandaş müdürü protesto etmelerinin ardından gericiliğe karşı bildiri yayınlayan liselere **Kabataş Erkek Lisesi** öğrencileri de katıldı.

Kabataş Erkek Lisesi öğrencileri, eğitim-öğretim döneminin son günü yayınladıkları bildiriyle, "karanlığın siyahına karşı; laik, eşit, çağdaş bir eğitim ve özgür bir gelecek için kırmızı bir güneş gibi doğacağız" dedi.

Haydarpaşa Lisesi öğrenciler ise yayınladıkları bildiride şu ifadeleri kullandılar: "Deniz Gezmis, Mahir Çayan gibi değerlerin, aydınlıklara koşan devrimcilerin çıktığı bu okulda bize sadece karanlığa sırtımızı dönmek yetmez; borçtur aydınlık için savaşmak. Biz öğrenciyken, öğret-

menken, işçiye, avukatken, doktorken, mühendisken; bu ülkeyi sınıfsız, sınırsız, özgür bir yere dönüştürme gayesi ve bilinciyle yaşayacağız."

Kartal Hacı Hatice Bayraktar Anadolu Lisesi öğrencileri, liselerden yükselen sese ses katarak bildiri yayınladılar. "Sessizliğe çılgık, karanlığa ışık olmak için biz de varız!" dediler.

Taksim'deki İstiklal Caddesi üzerinde bulunan **Beyoğlu** Anadolu Lisesi'nden (BAL) öğrenciler, karma eğitime son verilerek okulun 'kız lisesi' yapılmak istenmesine tepki gösterdiler. 17 Haziran günü saat 14.00'te okul önünde basın açıklaması yapan öğrenciler "Kızlı-erkekli okuyacağız" dediler.

İzmit 24 Kasım Anadolu Lisesi öğren-

cileri gerici eğitim düzenine karşı bir bildiri yayınladılar.

Yayınladıkları bildiride "Cinsiyet ayrımının olmadığı, istismların engellendiği, içi boş eğitim sisteminin düzeltilmesi, laik bir eğitim sistemi istiyoruz. Gerici ve yandaş eğitim sisteminin karşısında dimdik duruyoruz" diyerek dinci, gerici ve yandaş eğitim sistemine karşı Kocaeli'den seslerini yükselttiler.

Istanbul Erkek Lisesi'nin mezuniyet töreninde okul müdürüne karşı sırtını dönerek başlattığı ve ülkenin dört bir yanındaki liselere yayılan protestolara **Mersin Üniversitesi** öğrencileri de bir bildiri yayınlamak için katıldığını açıkladı. Bildiride "Karanlığa sırtını dönen liseli kardeşlerimize kulak veriyoruz" denildi.

DLB'den Kartal ve Kadıköy'de mücadele çağrısı

Devrimci Liseliler Birliği, eğitim döneminin bitip karnelerin alındığı 17 Haziran Cuma günü Kartal Üç Fidan Gençlik Kültür Evi'nde söyleşi gerçekleştirdi.

İlk olarak birçok lisede yapılan protestolar ve "Karanlığa sırtını dön!" diyen, eğitimdeki dinci-gerici uygulamalara karşı yazılan ve hızla yayılan okul bildirimleri üzerine konuşuldu.

Söyleşide dönem boyunca eğitim alanındaki liselerdeki sorunlar dile getirilirken, bu sorunların karşısında tek seçeneğin devrim olduğu vurgulandı. Son-

rasında 22-28 Ağustos'ta düzenlenecek DGB II. Yaz Kampı konuşularak söyleşi sonlandırıldı.

Söyleşi sonrasında Bankalar Caddesi'nde elemeci sınav sistemine, taciz/tecavüze, gericiliğe sırtını dön diyen liselilerin bildirimlerinin dağıtılması yapıldı. Bildiri dağıtımını boyunca ajitasyon konuşmalarıyla liseliler çürümüş düzene karşı örgütlü mücadeleyi büyütme çağrıldı. Dağıtımlarda liselerdeki protesto eylemleri, eşitsiz, sınavlara endeksli eğitim sisteminin sorunları üzerine sohbetler ger-

çekleştirildi.

KADIKÖY'DE FAALİYET

Kadıköy'de karne günü birçok sokağa DLB yazılımaları ile birlikte karanlığa **#SırtınıDön** çağrısı yapıldı.

Lise çıkışlarında, Kilise Meydanı'nda, Bahariye Caddesi'nde LYS karşıtı imza toplayan DLB'liler **#SırtınıDön** çağrısını yaygınlaştırdılar. İmza toplarken "Bu Haziran liselilerin" bildirisini liselilere ulaştırdılar.

HHBAL'da karne gününde liselilerin sesi yükseldi

Liselilerin ayakta olduğu ve eylemlerin gerçekleştiği bu süreçte Hacı Hatice Bayraktar Anadolu Lisesi'nde (HHBAL) karne gününde liselilerin sesi bir kez daha yükselirken gerici yönetimin korkuları da gözler önüne serildi. Faşist çeteler liselilerin üzerine salınsa da faşist saldırı boşa düşürüldü.

Liselilerin tepkisinden korkan okul yönetimi okul içine ve dışına çevik kuvvet yığarak korkularını bir kez daha belli etti. Okul müdürü ayrıca, her yıl karne töreninde yaptığı konuşmayı bu yıl gerçekleştiremedi. Kürsüye sadece okul 1.'sini açıklamak için çıkan müdürün hemen ardından apar topar tören sonlandırıldı.

Hacı Hatice Bayraktar Anadolu Lisesi'nde okul çıkışında Devrimci Liseliler Birliği, Dev Genç, Liseli Kuvvucü ile ortak eylem yapıldı. Alkışlarla başlayan eylemde "Biz Kazanacağız!" şiiri okundu. Yürüyüş sırasında ajitasyonlarda "Karnesini alamayan ve devlet dersinde katledilen binlerce çocuk için bugün buradayız. Berkin Elvan, Uğur Kaymaz, Oğuzhan Çalışkan, Cansel Buse Kınalı ve niceleri içindir yürüyüşümüz. Biz sustukça nice çocuklar katledilmeye devam edecek." dendi.

Eylemde "Yaşasın devrimci dayanışma!", "Berkin Elvan ölümsüzdür!", "Yaşasın devrim ve sosyalizm!", "Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm!" sloganları sıklıkla atıldı. Eylem sırasında boş bir alanda yemin eden ülkücü faşistler eylemi provoke ettiler ve küfürler ederek saldırdılar.

Geçen tartışmalardan sonra ajitasyon çekilerek faşistler teşhir edildi ve sloganlarla karşılık verildi. Sonrasında faşistlere gereken yanıt verildi. Çevik kuvvet okul çıkışındaki kavgayı sadece izlemekle yetindi. Eyleme çevredeki öğrenciler de destek verdi.

Sömürüye ve gericiliğe teslim olmayacağız!

Dinci-gerici hükümet gericiликte sınırları tanımazken, hedefinde yine kadınlar, gençler, çocuklar ve işçiler var. Liseli gençlik bu gericiлик karşısında ses çıkarmaya başlarken, emekçi kadınların da öfkesi gittikçe biliniyor.

Gericilığın şefi Erdoğan'ın, KADEM'deki (Kadın ve Demokrasi Derneği) konuşmaları da her defasında işçi-emekçi kadınları aşağılayan söylemlere sahne oluyor. KADEM denilen kurum, emekçi kadınları düzen içinde tutmak, kafalarını karıştırmak, burjuvazinin kadın cephesindeki sözcülüğünü üstlenmek için kurulmuş bir aygıt. Erdoğan, kürtajın cinayet olduğunu, üç-beş çocuk yapın vaazlarını, kadınlara-erkeğin eşit olamayacağını söyleyerek komünistlere saldırdığı konuşmayı ve son olarak da 'yarım-eksik kadın' tartışmalarını hep KADEM'de yaptı.

AKP şefinin, doğum kontrolü ile ilgili yaptığı konuşma hafızalardan silinmezken, en son söylemi de şöyle oldu: "Çalışıyorum diye annelikten imtina eden bir kadın, aslında kadınlığını inkâr ediyor demektir. Anneliği reddeden, evini çekip çevirmekten vazgeçen bir kadın, iş dünyasında istediği kadar başarılı olsun, özgünlüğünü kaybetme tehlikesiyle karşı karşıyadır, eksiktir, yarımır. Anneliği reddetmek insanın yarısından vazgeçmektir. İnsanın yarısını oluşturan kadın, anneliğiyle, evinin ve çocuklarının üzerindeki etkinliğiyle, zarafetiyle, estetiğiyle, içgüdüleriyle, sahip olduğu farklılıklarla kadındır. Bu gerçeği bir kenara bırakıp erkekle kadını birbirlerine hasım olarak gören anlayışı kesinlikle reddediyoruz. Velhasıl, iş hayatının anneliğin alternatifini haline getirilmesini kesinlikle

kabul etmiyorum. Daha geniş tutuyorum. İnsanlıktan vazgeçmektir."

PEKİ İŞÇİ-EMEKÇİ KADINLARDAN NE İSTİYORLAR?

Gerici şefin bu konuşması işçi-emekçi kadınlar açısından farklı boyutlara işaret ediyor. Bir yandan yine kadınların yaşam tercihlerine müdahale ediyor. Çocuk yapıp yapmama isteğini tercihten çıkarmaya çalışıyor. Ev işi ve çocuk yükünü kadınlara bırakıyor. Kadının estetiği ve zarafetine yaptığı vurguyla da cinsel yönünü unutmuyor.

Bir yandan da sermayenin her zaman için yedek iş gücü ve yeni işçi nesilleri yaratacak makinalar olarak gördüğü kadınlardan ev ve iş hayatını birlikte yüklenmelerini istiyor. İşçi-emekçi kadınları fabrikalarda, atölyelerde niteliksiz işlerde ve ucuza çalıştırırken, genç-dinamik

iş gücünün devamlılığı için de üç-beş çocuk doğurulmasını istiyor. Çeyiz paketi açıklaması ile genç yaşta evlilikleri teşvik etmeye, yeni işçi kuşakların yetişmesini garantilemeye çalışıyor. Kadınların emeğinden çok boyutlu yararlanarak, sorumlulukları devletin elinden alıp kadınlara yüklüyor. Kadınların çocuk doğurmasını teşvik için sadece bir defaya mahsus olacak çocuk yardımını allayıp pulluyor, esnek çalışmayla birleştirerek de kadınların çocuk ve ucuz işçilik yükünü bir kez daha hatırlatıyor.

BİZ NE İSTİYORUZ?

Onlar bizlerden evin kölesi, çocuk doğurma makinesi olmamızı istesinler. Onlar bizleri cinsel obje olarak görsünler, biz çalınan hayatlarımızı geri istiyoruz. Sermayedarların esnek ve güvensiz çalışma dayatmalarına karşı, insanca bir

yaşam ve çalışma koşulları, güvenceli iş istiyoruz. Ucuz iş gücü olarak değil, nitelikli işlerde ve eşit işe eşit ücret aramak istiyoruz. Sermaye sınıfının çocuk bakımını ve ev işlerini bizlerin üzerine yıkmaya çabalarına karşı, her yerde, ulaşımı kolay, nitelikli çocuk bakım evleri ve kreş istiyoruz. Cinsiyetçi-gerici söylemlerin derhal son bulmasını ve ayrımcılığın ortadan kalkmasını istiyoruz.

Sermayenin bu çok boyutlu saldırılarına karşı biz işçi-emekçi kadınlar mücadeleyi büyütülmeliyiz. Mücadelenin en önemli ayağı olan örgütlülüğü her yerde, her alanda başarmalı, sermaye sınıfı ve onun sözcülerinin gerici söylem ve katmerli sömürü programlarına teslim olmayacağımızı ve mücadele saflarında bizlerin de var olacağını bir kez daha haykıracağız.

EMEKÇİ BİR KADIN

Emekçi kadınlar forumunda buluştu

Küçükçekmece Emekçi Kadın Komisyonu, 19 Haziran günü "Emekçi Kadın Forumu" düzenledi. Güncel gelişmelere dair eğitici tartışmaların yapıldığı forum canlı bir atmosferde geçti. Forum boyunca yapılan konuşmalarda sermaye iktidarının işçi ve emekçi kadınlara yönelik çok yönlü saldırıları olduğu ve bu saldırıları bütünlüklü olarak planladığı vurgulandı. İşçi ve emekçi kadınların bu saldırılar karşısında tek seçeneğinin devrim mücadelesine katılmak olduğu söylendi.

Forum öncesinde ortak sofralarla kahvaltı yapıldı. Kahvaltının ardın-

dan forum gerçekleştirildi.

Forum kapsamında öncelikle iktidarın dinci-gerici politikaları tartışıldı. İktidar temsilcilerinin kadınlara yönelik cinsiyetçi söylemleri üzerine örnekler verildi. Ardından gerici eğitim sistemi üzerinde duruldu. Eğitim emekçisi ve okula giden çocuğu olan katılımcıların da gözlemlerini aktardığı tartışmada gerici eğitim politikalarının paralı eğitim uygulamaları ile birlikte ele alınması gerektiği vurgulandı. Bununla birlikte liselerde bu uygulamalara karşı yükselen tepkilerin anlamı üzerinde duruldu.

Eğitim sistemi üzerine yürütülen

tartışmaların ardından son dönemde gündeme gelen laiklik tartışması ve bununla birlikte gericiğin yasalaştırılması üzerinde duruldu. Bu kapsamda "Boşanma Komisyonu Raporu", "çeyiz hesabı" uygulamaları üzerine bilgi verildi. Ardından bu gerici ve cinsiyetçi uygulamalarla birlikte işçi ve emekçi kadınları tehdit eden kölelik yasaları tartışıldı. Bu kapsamda "bireysel emeklilik sistemi" ve esnek çalışma üzerinde duruldu. İşkur'un başlattığı ve pek çok fabrikada uygulanan "İşbaşı eğitim programı" anlatıldı. Bu kölelik yasalarına, işyerlerin-

de, fabrikalarda işçi ve emekçi kadınların karşı karşıya kaldığı tacize, mobbinge karşı Kastaş ve AVON direnişçileri gibi mücadele edilmesi gerektiği vurgulandı. Forum, en ağır faturasını işçi ve emekçi kadınların ödediği kirli savaş politikaları ve Kürt halkına yönelik saldırılar üzerine yapılan tartışmaların ardından sonlandırıldı.

Forum boyunca yapılan konuşmalarda sermaye iktidarının işçi ve emekçi kadınlara yönelik çok yönlü saldırıları olduğu ve bu saldırıları bütünlüklü olarak planladığı vurgulandı. İşçi ve emekçi kadınların bu saldırılar karşısında tek seçeneğinin devrim mücadelesine katılmak olduğu söylendi.

Polis genç kadını tandırda yakmaya çalıştı

Van merkeze bağlı Yeşilköy Mahallesi'nde 14 Haziran günü Hüsnü Sayiner'in evine baskın düzenleyen özel hareket polisleri, Sayiner ve 18 yaşındaki kızına işkence yaptı. Özel hareket polislerinin kızı ve kendisini odunlarla darp ettiğini söyleyen Sayiner, yaşadıklarını anlattı.

DiHA'nın haberine göre, evine baskın yapıldığı sırada komşusunun evinde olduğunu söyleyen Sayiner, helikopter hareketliliğini fark edince dışarı çıktığını ve "Evin sahibi sen misin?" diye soran polislerin bir anda kendisini yere yatırarak, hakaret etmeye başladığını anlattı. Evin etrafının 10'dan fazla zırhlı araçla sarıldığını belirten Sayiner, evin içinde kimsenin olup olmadığını soran polislerin, "5 dakika içinde dışarı çıkmazlarsa evi yakacağız" diyerek kendisini içeri gönderdiğini dile getirerek, "Beni içeri gönderdiler ve bütün çocuklarımın hepsini dışarı çıkardım. Sonra beni önlerine alarak kalkanları ile birlikte evin içini bir daha aradılar" diye konuştu.

'KIZINA VE EŞİNE GÖZÜNÜN ÖNÜNDE TECAVÜZ EDECEĞİZ'

Aramadan sonra yeniden dışarı çıkan polislere, "Ne arıyorsunuz, söyleyin ben de bileyim" diye sorduktan sonra, "Evinde teröristleri ve onların silahlarını saklıyorsun" denilerek bir kez daha darp edildiğini belirten Sayiner, "Kızına ve eşine senin gözünün önünde tecavüz edeceğiz diye tehdit ettiler" ifadesinde bu-

landu. Özel hareket polislerinin bu sırada evinin bahçesinde bulunan kızı ve eşine cop ve odunlarla vurduğunu dile getiren Sayiner, "Eşim ve kızımı tandır evinin içine götürdüler. 10 polis kızımı baş aşağı sıcak tandırın içine koydular. 'Teröristleri evinizde barındırdığınızı söylemezsen kızını yakacağız' diyerek, tehditler savurdular" dedi.

'ÖLDÜRELİM BURADA KİMSE GÖRMEZ'

Evdeki aramanın sona ermesinin ardından gözaltına alınan Sayiner'e işkence ve tehdit devam etti. 3 gün gözaltında kaldığını söyleyen Sayiner, "Beni araca koyduktan sonra bir mezarlığın yanında durduk ve beni araçtan indirler. İçlerinden bir tanesi uzun sakallı tıpkı çeteler gibi, 'Öldürelim burada kimse de görmez' diyerek beni yere yatırıp tekmelemeye başladılar. 3 gün boyunca gözaltında kaldıktan sonra mahkemeye çıkararak bıraktılar" diye anlattı.

'BAŞIMI TANDIRIN İÇİNE KOYUP ÇIKARDILAR'

Devlet güçleri tarafından sıcak tandıra konulan Sevda Sayiner de sabah saat 09.00'da evlerinin etrafının sarıldığını söyleyerek, "İlk önce komşunun evine gittiler, ondan sonra da bizim evimize geldiler. Beni çıkardılar dışarı, içeride kimsenin olup olmadığını sordular. Ondan sonra babamı tuttular, başına silahı dayayarak içeriye götürdüler" dedi. Evde

bir şey bulamayan polislerin saçından tutarak annesinin sabah ekmek yaptığı ve halen sıcak olan tandıra sürüklediğini anlatan Sayiner, "Beni tandır eve götürdüler. 10 kişi birlikte beni dövdü, tekmeledi. Ondan sonra biri kolumu arkaya çevirdi, biri kolumdan diğeri de ayaklarımdaya tuttu. Bir tane polis de başımı tandırın içine koyup çıkardı. Bütün saçım yandı. O yüzden saçlarımı kestim ondan sonra beni tekmelediler dövdüler" diye konuştu.

'KENDİ RAPORUMUZU KENDİMİZ VERECEĞİZ'

Darp raporu almak için gittiği Van Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde görevli doktorun, polisler tarafından darp edildiğini öğrenince, "Eve git üzerine buz koy iyileşir" diyerek, kendisini tedavi etmediğini söyleyen Sayiner, "Hastanedeki polis, 'Biz darp raporumuza kendimiz vereceğiz' dedi" ifadesini kullandı.

'GERİ GELDİĞİMİZDE SİZİ BURAYA GÖMECEĞİZ'

Polislerin olayın üzerinden birkaç gün geçmesinin ardından parmak izi almak için yeniden eve geldiğini söyleyen Sayiner, polislerin bir kez daha, "Siz nasıl, hangi akılla bu evde kalmaya devam ediyorsunuz. Geri geldiğimizde sizi buraya gömeceğiz" diyerek tehdit ettiklerini belirtti.

Kadın katiline "iyi hal" indirimi

Düzen yargısı kadın cinayeti davalarında katillere "iyi hal" indirimi yaparak yeni cinayetlerin önünü açmaya, teşvik etmeye ve meşrulaştırmaya devam ediyor. İzmir'de geçtiğimiz yıl nişanlısını öldüren ve intihar süsü veren kadın katiline verilen cezada "iyi hali" indirimi yapıldı.

Karşıyaka'da 30 Ekim 2015 tarihinde, Tuna Mahallesi 1688 Sokak'ta yaşanan olayda, bir süre önce eşinden boşanan Serap Çiçek'ten iki gün haber alınamaması üzerine eve giren polisler tarafından ölü olarak bulunan Serap Çiçek'in yanında bulunan tarım ilacından dolayı intihar ettiği düşünüldü. Ancak İzmir Adli Tıp Kurumu Morgu'ndaki otopside Serap Çiçek'in, elle boğularak öldürüldüğü belirlendi. Bunun üzerine yapılan araştırmada, Çiçek'in ayrılmak istediği nişanlısı O.B. tarafından boğularak öldürüldüğü ortaya çıktı. Tutuklanan O.B. hakkında, Karşıyaka 2'nci Ağır Ceza Mahkemesi'nde, müebbet hapis cezası istemiyenle dava açıldı. Üçüncü kez hakim karışısına çıkan O.B., yargılama sonunda önce müebbet hapis cezasına çarptırıldı. Ancak duruşmadaki "iyi halinden" dolayı cezası 25 yıl hapse indirildi.

Çilem Doğan tahliye edildi

Adana'da eşinin kendisini fuhuşa zorlaması ve şiddet uygulamasına karşı kendisini savunarak eşini öldüren ve mahkemenin hakkında 15 yıl hapis cezası verdiği Çilem Doğan'ın 50 bin TL kefaletle tahliye edilmesi talebi kabul edilerek Doğan tahliye edildi.

Yargıtay dava dosyası hakkında karar verene kadar, Doğan'ın kefaletle tahliye edilmesi için talepte bulunulmuştu.

Adana 10. Ağır Ceza Mahkemesi, Doğan'ın avukatının yaptığı başvuruyu kabul ederek 50 bin TL kefaletle tahliye edilmesi kararına hükmetti.

Yargıtay Doğan hakkında mahkemenin verdiği 15 yıl hapis cezası kararını onarsa Doğan tekrar tutuklanacak. Karar bozulursa, Doğan tutuksuz olarak tekrar yargılanacak.

Terör demagojisi ve insan olabilmek...

Geçtiğimiz hafta AKP ve CHP arasında cezaevlerindeki tutsakların ziyaret edilmesi üzerinden "teröristlerle görüşüyor" yaygarası koşturdu. Sermaye partileri terör demagojisiyle siyaset yapmaya devam ediyor, kitleleri kendi politikalarına kazanmaya çalışıyorlar.

Düzen güçleri, Meclis İnsan Hakları Komisyonu üzerinden bir dizi cezaevine ve tutsağa ziyaretler gerçekleştirerek devletin 'şefkatli' elini uzatıyor. Cezaevlerinde yaşanan insanlık dışı uygulamaları ortadan kaldırmak bir yana, uygulamaları meşrulaştırmanın bir aracına dönüşen komisyon, cezaevlerindeki baskıları ve tecriti toplum için kabul edilebilir bir seviyede tutma derdinde. Burjuvazi kendi düzeninin devamlılığı için en azından kendi hukukunun kitleler gözünde bir karşılığı olması gerektiğini biliyor. Toplumun tepkisiyle karşılaşmamacak düzeyde ve toplumsal muhalefeti ayağa kaldırmayacak şekilde bir dengeyi peşinde.

Bu dengeyi kendi lehlerine çevirebilmek için, nasıl ki toplumu baskı altına almaya çalışıyorlarsa, siyasi tutsaklar üzerindeki baskıyı da arttırmaktalar. Kitlelerin harekete geçmesini engellemenin, sınıf zemininde buluşmalarını önlemenin en temel unsurlarından biri de suni taraflaşmalar yaratmaktan, kitleleri birbirine düşürmekten geçmektedir. Dinci ve milliyetçi gericilik burjuvazinin sürekli olarak kitleleri uyutmak için kullandığı bir zehirdir. Terör demagojisiyle kitleleri kendi sefil çıkarlarının peşinden sürükleyen, kanlı katliamları, Kürt illerindeki, Ortadoğu'daki savaşı meşrulaştır-

maya çalışan düzen güçleri insanlık dışı uygulamaları kabullendirmeye çalışmaktadır.

Siyasi tutsaklar cezaevlerinde tecrit koşullarında hücrelerde yaşamaktadırlar. En temel insani ihtiyaçları bile karşılanmamaktadır. Bugün cezaevleri insanların canlı canlı mezara konulması anlamına gelmektedir. '96 ve 2000 ölüm orucu süreçleri tam da bu insanlık dışı uygulamalara karşı devrimci tutsakların isyanıdır. Devletin terörist olarak tanımladıklarının insanlık onuruna sahip çıkmaları, yaşam hakkını ölümüne savunmalarınıdır.

F tipi hapisanelerin açılmasıyla beraber özellikle siyasi tutsaklar üzerinde-

ki tecridi arttıran sermaye düzeni, toplumdaki bir basınç gelmediği sürece geri adım da atmamaktadır. Bugün gelinen yerde AKP milletvekillerinin bu cezaevi ziyaretleri üzerinden CHP'lilere "teröristlerle görüşüyorlar" tartışması açması, buna cevaben CHP'lilerin de "ama siz de görüştünüz" demekten öteye geçmemesi, burjuva politikacılarının, insan hakları açısından içler acısı durumunu göstermektedir. En temel insan haklarını dahi savunamayanların, cezaevlerindeki tecride karşı çıkmayanların, yaşam hakkına sahip çıkmayanların, terör demagojisiyle kendini 'ak'lamaya çalışmalarının başka bir açıklaması yoktur. Zira onlar için siyasi tutsaklar insan değil, teröristtir. İçeride de dışarıda da bu düzene karşı

mücadele eden herkes teröristtir. Başka türlü, çürümüş düzenlerini, sömürü çarklarının dönmesini devam ettirebilirler mi?

Sermaye düzeni halen "asmayalım da besleyelim mi?" çizgisindedir. Bugün asamamasının nedeni 12 Eylül'le hesaplaşma kandırmacası ve dünya düzeyinde yaşam hakkının savunulmasında toplumsal muhalefetin geldiği seviyedir.

İnsanlık ve insan hakları adına kurulmuş bir komisyondaki düzey kapitalizmin insanlık dışı bir sistem olduğunu göstermektedir. İnsanca yaşayabilmek, insani değerleri yaşatabilmek için insani hiçbir değeri olmayan bu düzeni yıkalım. İnsan olabilmek için bile...

R. U. KURŞUN

Ekonomik ve siyasal saldırılara karşı birleşik direniş!

Sermaye düzeninin işçi sınıfına dönük saldırıları yoğunlaşıyor. Kiralık İşçi Büroları'nın açılmasına yönelik hazırlanan yasa Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe kondu. Sıradaysa kıdem tazminatlarının kaldırılması tartışması var. İşçi sınıfının iş güvencesi adına tek yasal dayanağı olan kıdem tazminatı da kaldırılırsa, patronlar adına işten atma daha da kolaylaşacak.

Saldırıları bunlarla sınırlı değil. Asgari ücretin vergi dilimi arttırılacak. Zorunlu bireysel emeklilik getirilecek ve Ekim ayından itibaren işçilerin maaşlarından kesintilere gidilecek. Ocak ayından itibaren 1.300 lira olan asgari ücret zaten zamlarla eritilmişti. Şimdi ise asgari ücretten en az 170 lira olmak üzere kesintiye gidilmesi, hem de yeni zamlar gündemde. Hatırlanacağı üzere son olarak "Berat Albayrak Yasası" denilen düzenleme ile elektrik faturasındaki kayıp-kaçak bedellerinin tüketiciye ödetilmesi meclisten geçmişti.

Peki ama sermaye düzeni niçin her biri direniş nedeni olabilecek bunca saldırıyı bir anda yapıyor? Bu sorunun ciddi bir kriz içerisinde. Ciddi boyutlarda ekonomik ilişkilere sahip olduğu Rusya dahil bütün komşu ülkelerle sorunlar yaşıyor. Suriye'de yapılan hiçbir hesap Türk sermaye devleti adına tutmadı. Kürdistan'da Türk sermaye devletini si-

yasi ve ekonomik olarak zorlayan direnişler yaşandı/yaşanıyor. Bütün bunlar Türk sermaye devletini siyasi ve ekonomik anlamda köşeye sıkıştırıyor.

Sermaye düzeninin pervasız saldırılarında ona cesaret veren bir başka şey ise işçi sınıfının örgütsüzlüğüdür. Haziran Direniş ve Metal Fırtına'dan sonra işçi sınıfı ve emekçi katmanlar sermaye düzeninin kapsamlı saldırılarına karşı güçlü tepkiler ortaya koyamadılar. Bu ise sermaye düzenini iyice pervasızlaştırdı. Öyle ki şu günlerde sermaye devleti ve AKP'nin şefi Tayyip Erdoğan tekrar-dan Gezi Parkı'nın yıkılacağını dillendirir oldu.

Sermaye düzeni bugün topluma baktığında örgütsüz, dağınık bir işçi sınıfı ve tepkisiz, sinmiş emekçi yığınları görüyor. Böylesi uygun koşulları yakalamışken içinde bulunduğu çok yönlü krizi işçi-emekçilere fatura ederek saldırılarını yoğunlaştırıyor.

Öte yandan bütün bu saldırılar sınıf ve kitle hareketinde sıçramalara, direnişlere gebe bir süreci de mayalıyor. Haziran Direniş'i de, Metal Fırtına'yı da, 6-7-8 Ekim serhildanlarını da ortaya çıkartan toplumsal nedenler hala mevcuttur. Hatta bu direnişlere konu olan nedenlere yenileri de eklenmiştir. İşçi sınıfı ve emekçi yığınlar sermaye düzeninin bin bir saldırıyla kurduğu bu gerici kuşatmayı ancak işçi sınıfının merkezinde olduğu birleşik bir direnişle dağıtabilir.

D. GÜRCÜ

AKP hükümeti HDP'li belediyelere saldırıyor!

İşçilerin birliğini sağlayalım, halkların kardeşliğini yükseltelim!

Kürt halkının kazanımlarını ortadan kaldırmayı amaçlayan ve salt bununla sınırlı kalmayarak toplamda Kürt halkını sindirme ve imha etme politikalarını derinleştiren saldırılar HDP'li belediyeler üzerinden yeniden devreye sokuldu.

İçişleri Bakanlığı ve Adalet Bakanlığı'nın hazırladığı büyükşehir yasasında değişiklik öngören kanuna ilişkin taslakta amaç çok açık bir biçimde HDP'li belediyelere el koymak olarak şekillendi. Yapılacak düzenlemeler 6 başlıkta sıralanırken, bunların arasında belediye başkanlarının yerine vali ve kaymakamın görevlendirilmesi, belediye ödeneklerinin kesilmesi; kamu emekçilerinin kamudan, işçilerin işten atılması, belediyelerin halka açık sosyal-kültürel tesislerine el konması, belediyelere ait iş makinaları başta olmak üzere pek çok araca el konması yer alıyor.

SALDIRILARI MEŞRULAŞTIRMA ARACI: "TERÖR" DEMAGOJİSİ

Ocak ayından bu yana süren tartışmalarda HDP'li belediyelerin, belediye kaynaklarını halka hizmet noktasında kullanmadığı yönü ithamlarda bulunan AKP hükümetinin ana tezini elbette ki "terör" demagojisi oluşturdu. Henüz 17-25 Aralık operasyonlarının hesabını vermemiş ve veremeyecek olan AKP hükümetinin HDP'li belediyeler için yolsuzluk yapıldığını ima eden açıklamalarda bulunması ise Türkiye kirli siyasetinin bir cilvesi değilse eğer, tam anlamıyla kendini bilmezliktir. Kamuoyuna sunulan açıklamalarda yolsuzluk iddiasının salt "ima" yoluyla yapılmaya sınırlarında kalıyor oluşu bile HDP'li belediyelere İçişleri Bakanlığı

tarafından yapılan sayısız denetim sonucunda en ufak bir yolsuzluk delili bulunmamasından kaynaklanmaktadır. Ancak çamur at izi kalsın mantığına sarılan AKP hükümeti estirdiği şoven rüzgarı da arkasına alarak HDP'li belediyeleri hedef tahtasına çakmış bulunuyor.

Demagogilerin arkasında ise tek bir gerçek vardır. Suruç katliamı ile fitillenmiş ve 7 Haziran seçimlerinin ardından tırmandırılan imha politikalarının karşısında direnişe geçen Kürt halkını teslim alma amacı hendeklerin içine gömülünce, saldırının çerçevesi daha da genişletilmiş oldu. HDP-DBP'li belediye başkan ve eş başkanlarının tutuklanması, kitle düzeyde açılan soruşturmalar, Kürt halkının iradesi ile seçilen milletvekillerine yönelik çıkarılan dokunulmazlıkların kaldırılması vs. hepsi bu saldırının sayacaklarını oluşturmaktadır. Geçtiğimiz hafta gündeme gelen HDP'li belediyelere dönük yeni saldırı başlıkları da bu kapsamlı saldırının yalnızca bir parçasıdır.

FİTRATINIZDA YALAN VAR!

Kapitalist sistemin dönemsel ihtiyaçları çerçevesinde kendi yasalarına, işleyiş kurallarına ve üst perdeden her fırsatta dillendirdiği "milli irade"ye sırt çevirebileceği, HDP'li belediyelere uygulanan baskılarla bir kez daha ayyuka çıkmış oldu. Söz konusu olan Kürt halkının kazanımlarını ortadan kaldırmak ve sindirmek olduğu yerde AKP Yerel Yönetimden Sorumlu Genel Başkan Yardımcısı Mehmet Özhaseki'nin de tüm aymazlığı ile söylediği gibi, "Her sistem kendi içinde tedbirini alır."

Bu sistem içerisinde "yasal" haklar,

aynı anlama gelmek üzere "geçici, keyfi" haklar olmaktadır. Kapitalist sistem meşru taleplerini savunan ve bu uğurda onurla dövüşen bir halka karşı başlatmış olduğu iç savaşla beraber halihazırda altı boş olan "demokrasi", "milli irade", "hukuk devleti", "anayasal düzen" kavramlarını gelinen yerde güdükleştirmiş, adeta ortadan kaldırmıştır. Ne var ki hala daha bu kavramlar onların yalan kokan ağızlarında sakız olmaktadır. Gerçekler ise sokaklardadır. Tutuklanan belediye başkanlarının bileklerindeki kelepçelerdedir. Zırlı araçların arkasında sürüklenen cansız bedenlerdedir. Haftalardır kayıp olan Kültür'in sessizliğindedir.

ZAFERE GİDEN YOL; İŞÇİLERİN BİRLİĞİ, HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!

Gerek dokunulmazlıkların kaldırılması ile gerekse de HDP'li belediyelere dönük saldırılarla Kürt halkının iradesi olarak seçtiği temsilcilerine uygulanan baskılara ve Kürt halkına karşı başlatılan topyekün katliama karşı tek çıkış yolu vardır. O da sokaklarda, alanlarda mücadeleyi büyütme. Her defasında "terör" demagojisine sarılan sermaye devletinin bu ideolojik zırhına vurulacak darbeler mücadelenin büyütülmesi gereken alanlarını da işaret etmektedir. Onurlu direnişi büyütme, "İşçilerin birliği, halkların kardeşliği" şiarını kapitalizmin can damarları olan fabrikalarda örebilmekten geçmektedir. Unutulmamalıdır ki; Kürt halkına imha ve inkar politikalarını dayatan sermaye devletini yerle bir etmek için üretimden gelen gücümüzü kullanmadan özgürlük ve eşitliğin yeşereceği zemini döşeyemeyeceğiz.

Fincancı, Nesin ve Önderoğlu tutuklandı

Özgür Gündem gazetesine destek olmak amacıyla nöbetçi genel yayın yönetmenliği yapan Prof. Şebnem Korur Fincancı, gazeteci Erol Önderoğlu ve yazar Ahmet Nesin 20 Haziran günü tutuklandı.

Haklarında "örgüt propagandası yapmak" iddiasıyla açılan soruşturma için İstanbul Adliyesi'ne giden Önderoğlu, Fincancı ve Nesin'in ifade verdiği savcı Eşref Durmuş, üç kişiyi tutuklama talebiyle 1. Sulh Ceza Hakimliği'ne sevk etti. Mahkemeye çıkarılan gazeteciler hakkında tutuklama kararı verildi.

TUTUKLAMALARA KARŞI EYLEMLER

Önderoğlu, Fincancı ve Nesin'in tutuklanmasına karşı ertesi gün Özgür Gündem gazetesi önünde dayanışma eylemi yapıldı. Türkiye Gazeteciler Sendikası (TGC), İnsan Hakları Derneği (İHD), gibi kurumların yanı sıra sendika ve meslek örgütleri, aralarında *Kızıl Bayrak*'ın da olduğu devrimci-ilerici yayınlar eyleme katılarak destek verdiler. Eylemde yapılan konuşmalarda destek ve dayanışma ifade edilirken, tutuklanan yayın yönetmenlerinin serbest bırakılması istendi. Özgür Gündem adına yapılan açıklamada ise Özgür Gündem gazetesinin geçmişten bu yana karşılaştığı baskılar, cınayetler hatırlatılarak şunlar söylendi: "Ape Musa'nın çocuklarını sevmeye ve onlara güvenmeye devam edin; bu güveni boşa çıkarmayacak, bir milim bile geri adım atmayacağız."

Aynı günün akşamında ise Taksim'deki Galatasaray Lisesi önünde eylem yapıldı. Polis ablukası altında geçen eylemde Önderoğlu, Fincancı ve Nesin'in serbest bırakılması istendi, dayanışmaya vurgu yapıldı. Sonrasında Önderoğlu, Fincancı ve Nesin'in gönderdiği mesajlar okundu.

Tutuklu gazeteciler için Fincancı'nın tutuklu olduğu Bakırköy Kadın Hapishanesi önünde her gün 16.00-18.00 arası özgürlük nöbeti tutulacak.

NATO zirvesi ve büyüyen savaş tehlikesi

Polonya'nın ev sahipliğindeki NATO zirvesi, başkent Varşova'daki Ulusal Stadyum'da yapılacak. Polonya milli futbol takımının maçlarını oynadığı Ulusal Stadyum, NATO zirvesi sırasında aralarında 28 üye ile partner ülkenin devlet ve hükümet başkanları ile dışişleri ve savunma bakanlarının yanı sıra 2500 delege ve 1500 gazeteciyle birlikte toplam 7 bin katılımcıyı ağırlayacak. Dolayısıyla Varşova'daki zirve, katılımcı sayısı bakımından NATO tarihinin en büyük etkinliği olacak.

NATO Genel Sekreteri Jens Stoltenberg, bu yılki zirvenin çok kritik bir dönemde gerçekleşeceğini belirtti ve zirveyi, "Güvenliğimiz için dönüm noktası olacak" diye tanımladı. "Komşularını tehdit eden ve askeri yolla sınırları değiştiren iddialı Rusya'yı görüyoruz. Aynı zamanda, Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da artmakta olan aşırıcılığı ve şiddeti görüyoruz" diye konuşan Stoltenberg, böylece NATO zirvesinin gündemini de açıklamış oldu. Zira zirve öncesi dışişleri bakanlarının Brüksel'deki görüşmelerinin konusu da NATO'nun Rusya ile yaşadığı gerilim başta olmak üzere Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da karşılaştığı zorluklara "çözüm" üretmeye, Suriye meselesine ve terörizm ile mücadeleye adanmış, 'Rus saldırganlığına' ve Baltık bölgelerinin güvenliğine özel dikkat çekilmişti.

Rusya ile gerilen ilişkiler ve sertleşen çelişkiler, NATO'nun doğu sınırının güçlendirilmesi, Ortadoğu ve Kuzey Afrika'daki istikrarsızlık, "teröre karşı mücadele", NATO'ya yönelik tehditlere karşı daha hızlı ve daha güçlü şekilde mücadele edebilmek amacıyla 'Teyakkuz eylem planı', bu plan doğrultusunda NATO'nun doğu sınırında hava, kara ve deniz unsurlarından oluşan bir gücün dönüşümlü olarak bulundurulması, düşüş trendindeki savunma harcamalarının yeniden yükseltilmesi ve NATO operasyonları için personel ve teçhizat verilmesi konusunda gerekli siyasi iradenin sağlanması NATO'nun temel kaygıları arasında bulunuyor.

NATO'NUN DOĞU AVRUPA'DA VARLIĞINI GÜÇLENDİRME HAMLESİ

Doğu Avrupa'da Rusya'yı kuşatmayı ve egemenliğini güçlendirmeyi hedefleyen NATO, bir taraftan bölge ülkelerini silahlandırıyor öte taraftan da askeri güç göndermeye hazırlanıyor. Rusya'nın etkili olduğu bölgelerde Doğu Avrupa'daki müttefiklerini korkutmak amacıyla büyük

askeri yığınak yaptığını söyleyen NATO, özellikle Baltık ülkeleri ve Polonya'nın, kendisinden bölgeye askeri yığınak yapması talebinde bulduklarını ileri sürüyor. Rusya'ya karşı Batı cephesinin de askeri takviyelerle güçlendirilmesini götüren NATO, bu kararın "Rusya'nın saldırgan adımları karşısında cevap olarak alındığını" ileri sürmektedir. NATO Genel Sekreteri Stoltenberg bu yönde kararın zaten alındığını, Varşova zirvesinin ise sadece teyit toplantısı olduğunu vurguladı. Sadece bu değil, öteki her türlü kirliliği ve kanlı kararların da kapalı kapılar ardında önceden alındığından, zirvenin ise Stoltenberg'in pişkin itirafıyla sadece teyit toplantısı olduğundan şüphe duyulmamalıdır.

Rusya'ya karşı etkin bir konum kazanmaya hazırlanan NATO, Antarktik, Baltık ve Karadeniz'de Rus ordusunun çok aktif olduğunu ileri sürüyor ve Rusya'nın Doğu Avrupa'daki müttefiklerinin sınırlarına yaptığı askeri yığınağa yanıt verecekleri tehdidinde bulunuyor. Rusya'nın uluslararası sınırları ve güvenlik sistemini askeri gücüyle bozmaya devam ettiğini, Gürcistan ve Ukrayna'dan sonra gözlerini Baltık ülkelerine çevirerek bölgenin hakim olmaya çalıştığını ve dünya barışını tehlikeye attığını ileri sürerek bunun önlenmesi gerektiği dile getiriliyor.

Bu çerçevede NATO tarafından gön-

derilecek 4 bin askerin Estonya, Letonya, Litvanya ve Polonya'ya yerleştirileceği ifade ediliyor. ABD de zırhlı tugayını NATO'nun doğu kanadına sevk ederek Doğu Avrupa'daki askeri varlığını güçlendiriyor ve Avrupa için savunma harcamalarının artırılacağını söylüyor. Böylece 2017 sonu itibarıyla Avrupa'da Amerikan ordusuna bağlı üç tugayın bulunması planlanıyor. Ayrıca daha önce ABD'de "İran ve Kuzey Kore'ye karşı önlem" diye getirilen, ancak Rusya'nın "Bizi hedefliyor" diye karşı çıktığı füze kalkını projesinin Roma ve Polonya ayağı tamamlanmış bulunmaktadır. NATO attığı tüm adımlarla Rusya'ya karşı adeta bir savaş hazırlığı içinde bulunmaktadır. Tüm bu girişimlerin gerisinde dünyanın diğer yerlerindeki Amerikan çıkarlarının korunmasının yatmakta olduğu bilinmektedir.

Rusya'nın, Gürcistan savaşından beri ABD emperyalizmi liderliğindeki batı bloku tarafından kendisini kuşatmaya ve geriletmeye yönelik girişimlere aktif biçimde direndiği bilinmektedir. Bu direniş Suriye ve Ukrayna savaşları üzerinden ileri biçimler kazandı ve Rusya dikkate değer bazı başarılar kazanmış oldu. Bu durum emperyalistler arası hegemonya bunalımını keskinleştirmekle kalmadı, ABD'yi NATO üzerinden Rusya'ya karşı harekete de geçirmiş oldu.

Rusya'nın ABD ve NATO'nun tüm bu

adımlarını kendi milli güvenliğine tehdit olarak algıladığı ve gerekli caydırıcı adımları attığı biliniyor. Rusya'nın NATO elçisi Aleksander Gruşko, karşı önlemler alacaklarını açıklayarak, "Elimiz kolumuz bağlı seyredecek değiliz. ABD'nin askeri varlığını artırmasının hiçbir gerekçesi yoktur ve buna karşı biz de düzenli olarak gerekli gördüğümüz askeri önlemleri alıyoruz" diye konuştu.

Karşılıklı olarak atılan bu adımların, zirve sonrası Rusya ve NATO arasındaki güç mücadelesine yeni boyutlar kazandıracığı ve savaş tehlikesini büyüteceği ileri sürülmektedir. Rus askeri analiz uzmanı Pavel Felgengauer, Rusya'nın bir yıl içinde NATO ya da direkt ABD ile çatışabileceğini iddia edebilmektedir. "Rusya'nın sınırları boyunca savaşlar, çatışmalar mantar gibi bitiyor. ... Şimdi Baltık ülkelerini de hesaba katmamız gerekiyor. Bu yerlerden birinde mutlaka bir şey çıkar. Bu sadece zaman meselesi. Rusya ya bir NATO ülkesi ya da direkt ABD ile çatışmaya başlar" diyen Felgengauer, çatışmanın büyük savaşa dönüşebileceğini sözlerine ekliyor. Tersinden ABD'nin de Rusya ile savaşın kaçınılmaz olduğunu ve hazırlığın buna göre yapılması gerektiğini birçok kez dile getirdiğini geçerken belirtmiş olalım. Emperyalistler kendi aralarındaki hegemonya ve nüfuz mücadelelerini sertleştirdiklerine ve çılgın-

lık düzeyindeki bir silahlanma yarışıyla daha büyük savaflara hummalı bir hazırlık yaptıklarına göre bu türden iddiaları ciddiye almamak için fazla neden bulunmamaktadır.

DERİNLEŞEN HEGEMONYA KRİZİ, YOĞUNLAŞAN NÜFUZ MÜCADELESİ

Emperyalistler arasındaki ilişkilerin bugün aldığı biçim sistemdeki yapısal kriz tarafından belirlenmektedir. Emperyalist dünyada kızışan rekabet, sertleşen nüfuz mücadeleleri, artan silahlanma yarış ve tırmanan militarizm, saldırganlık ve savaşlar günümüz dünyasının çıplak gerçeklerini oluşturmaktadır. Sistemin yapısal krizinin temel unsurlarından biri olarak emperyalist dünyadaki hegemonya bunalımı son yıllarda giderek ağırlaşmakta, bölgesel çatışma ve savaşlardaki artış bunun bir yansıması olarak yaşanmaktadır. Tüm bunlar emperyalist rekabet ve nüfuz mücadelelerinin bir ürünü olarak gündeme gelmektedir.

ABD emperyalizminin dünya jandarmalığı konumunu eskisi gibi sürdürmez durumda olduğu, fakat bunu ondan koparıp alabilecek herhangi bir emperyalist gücün bulunmadığı bugünkü koşullarda, ABD emperyalizmi tartışmasız üstünlüklerine dayanarak sarsılan hegemonyasını restore etmek üzere saldırgan bir politika izlemektedir. Bu politikada NATO'yu ise öteki emperyalist güç odaklarını denetim altında tutmanın, çelişki ve çatışmaları dizginleyip uzlaştırmanın temel bir aracı olarak kullanılmaktadır. Fakat bunun sanıldığı kadar kolay olmadığı sayısız olgularla kanıtlanmış bulunuyor. Zira ABD'nin hegemonyasına direnen ve giderek inisiyatif kazanan emperyalist güçler yeni ilişkiler ve ittifaklar geliştirmektedirler. Bu duruma hegemonya krizindeki derinleşme ve emperyalistler arası ilişkilerdeki gerilimler de eklenince emperyalistler arasındaki iç saflaşma ve çatışma sertleşecek, bunun sonucu olarak yaygınlaşacak olan yerel savaşların bir dünya savaşına doğru evrilme tehlikesi büyüyecektir.

EMPERYALİZME VE SAVAŞA KARŞI MÜCADELE SORUMLULUĞU

Emperyalist savaş, saldırganlık ve müdahalelerin tüm dünyada tırmandığı bir tarihsel dönemin içinde bulunuyoruz. Dünya ölçüsündeki bu gelişmelerin bölgemizde nasıl yıkıcı boyutlar kazandığını ise bölgemizde yaşanan olayların seyri üzerinden yaşayarak görüyoruz. Komünistler emperyalist savaş ve müdahalelere ve bu müdahalelerde emperyalizmin çıkarları için kirli ve kanlı bir rol üstlenen Türk burjuvazisinin gerici-saldırgan tutumuna karşı, işçi ve emekçi yığınları sürekli olarak uyarmak, emperyalizme ve emperyalist savaşa karşı devrimci bilincini ve duyarlılığını geliştirmek görev ve sorumluluğu ile karşı karşıya bulunmaktadırlar.

ABD'de Suriye'ye doğrudan saldırı gündemde

Suriye'deki emperyalist savaşla birlikte bir kez daha gözler önüne serilen ABD'nin yaşadığı hegemonya krizi, Amerikan emperyalistlerinin kaygılarını büyütüyor. Bu durum son olarak da ABD'li yetkililer arasında mevcut politikaları eleştiren bir bildiri yayımlanmasıyla ortaya çıktı.

ABD'li 51 diplomatın imzasının bulun-

duğu bildiride, "Esad hükümetinin barış görüşmelerine başlaması için ABD'nin doğrudan askeri müdahalesi" çağrısı yapıldı. Bildiride ABD'nin Suriye'de yürüttüğü "pasif" politika eleştirildi.

Öte yandan bir kolejde etkinliğe katılan Dışişleri Bakanı John Kerry, konuyla ilgili sorulan soru üzerine bildiriye yayımlayanlarla görüşeceğini söyledi.

Dışişleri Sözcüsü John Kirby de açıklama yaparak bildiriye dair görüşlerini aktardı. Suriye'deki çıkarlarının tehlikede olduğunu ve mevcut durumun da işlerine gelmediğini bir kez daha itiraf eden Kirby, bildirinin etkisiyle politika değişikliğinin söz konusu olmadığını ileri sürdü. Kerry'nin bildiriye "iyi yazılmış bir metin" olarak tanımladığını sözlerine ekledi.

İsrail askeri bir Filistinli genci katletti

Siyonist İsrail rejimi Filistin halkını katletmeye devam ediyor.

Son olarak Ramallah kenti yakınlarında işgalci güçlere karşı direnen gençlere ateş açan İsrail askerleri bir Filistinli genci katletti.

Ramallah yakınlarında bulunan Beyt Likya beldesinde işgalci güçler Filistinlilere saldırdı.

Filistinli gençlerin saldırıya karşı direnişine ise katliam timleri ateş açarak yanıt verdi.

Filistin Sağlık Bakanlığı tarafından yapılan açıklamada, İsrail askerinin açtığı ateş sonucunda bir kişinin öldüğü, 4 kişinin yaralandığı duyuruldu.

Hayatını kaybeden Filistinlinin kimliği henüz belirlenemedi.

Meksika'da öğretmenlere doktorlardan destek: Grev büyüyor

Meksika'da devletin, öğretmenlerin 19 Haziran'da gerçekleştirdiği eyleme yönelik saldırısının ardından emekçiler arasında dayanışma büyüyor.

Emekçiler aynı zamanda devletin kamu alanında "reform" adı altında hayata geçirilmeye çalışılan özelleştirme ve köleleştirme saldırılarına karşı da omuz omuza direniyor.

Öğretmenlerin ülke çapında yaptıkları grev devam ederken doktorlar da devletin saldırısını kınayarak 22 Haziran'da

greve gideceklerini açıkladı.

ÖĞRETMENLERE SALDIRAN DEVLET EN AZ 8 KİŞİYİ KATLETTİ

CNTE Sendikası'na bağlı öğretmenler, "eğitim reformu" adı altında emekçilerin haklarının gasp edildiği yasaları protesto etmek için Nochixtlán, Oaxaca'da direnişeydi. Yolları işgal eden öğretmenlere ve ilerici güçlere polis 19 Haziran günü azgınca saldırdı. Gerçek mermilerle kit-

leye ateş açılırken onlarca kişi yaralandı. Saldırıda en az 8 kişinin de katledildiği belirtildi.

Öğretmenler devletin eğitim alanındaki saldırı yasalarını Mayıs ayından bu yana ülke genelinde yaptıkları eylemlerle protesto ediyor.

Meksika'da cumhurbaşkanı Enrique Peña Nieto'yu protesto eden emekçiler, devletin sağlık, eğitim ve enerji alanındaki piyasacı uygulamalarını ve kendilerine dayatılan köleliği reddediyor.

Avrupa'da yeni saldırı dalgası

D. Yusuf

Avrupa burjuvazisi yeni bir saldırı dalgası başlatmış bulunuyor. Bu saldırı sadece AB'nin, Yunanistan, İspanya, Portekiz gibi ekonomisi merkez ülkelere göre daha zayıf çevre ülkelere dönük bir saldırı değil. Söz konusu saldırı dalgası bu kez Fransa başta gelmek üzere AB'nin merkez ülkelerini de kapsıyor. Bu yeni saldırı dalgasının bugünkü ana sahnesi ise Fransa'dır.

Baştan belirtmek gerekir ki, günümüzde Yunanistan, Belçika, İngiltere, esas olarak da Fransız işçi ve emekçilerini yeniden ve daha büyük kitleler halinde sokağa döken bu yeni saldırı, daha önce defalarca başvurulmuş kemer sıkma paketleri türünden bir saldırı değildir. Örneğin Fransa'da El Khomri olarak anılan yasa da daha önce reform yasası adı ile kodlanan yasaların benzeri bir yasa değildir. Bugünkü saldırı en kısa ve en yalın bir anlatımla, Fransız işçi ve emekçilerinin büyük bedellere mal olan, her defasında Fransız ve tüm Avrupa burjuvazisine bir meydan okuma niteliği taşıyan, onun yüreğine korku salan sosyal sınıf mücadelesi ile elde edilmiş, bu özellikleri ile tarihsel niteliği de olan, yüzyıllık tüm kazanımlarını bir çırpıda gasp etmeye çalışan bir saldırdır. El Khomri yasası da reform adı altında dayatılan sıradan bir yasa olmayıp, iktisadi ve sosyal niteliğinin yanı sıra, belki de bundan da önemli olarak, yoğun politik niteliği de olan bir saldırı yasasıdır.

Öte yandan, bu saldırı ve bu saldırının bugünkü adı olan El Khomri yasası gerçekte tüm Avrupa burjuvazisinin ortak yapımıdır. Merkezi ve topyekün bir saldırdır. Ve sadece Fransız işçi ve emekçilerini değil, onların şahsında tüm Avrupa işçi ve emekçilerini kapsıyor. Ve Fransız işçi ve emekçilerinin başta gelmek üzere, tümünün yüzyıllık tarihsel kazanımlarına dönüktür. En başta Alman emperyalist burjuvazisi ve hükümeti olmak üzere, bütün bir Avrupa burjuvazisi ve hükümetlerinin Fransız burjuvazisi ve işbaşındaki Hollande-Valls hükümeti ile çok yönlü dayanışma çabası tam da bunun ifadesidir. Deyim uygunsuzsa bugünlerde Avrupa burjuvazisinin gözü kulağı Fransa'dadır. Büyük bir sabırsızlık ve merakla Fransa'daki kavganın sonucunu bekliyorlar.

Dikkate değer olan, önceki ve günümüzdeki iktisadi, sosyal ve siyasal tüm saldırıların sol ve sosyal-demokrat hükümetler zamanında gündeme getirilmesidir. Almanya'da ilk kez Hartz-V adı altında sosyal-demokrat G. Schröder ve

Yeşiller hükümeti zamanında gündeme getirildi. Fazlasıyla can yakan ve hala da can yakmaya devam eden söz konusu bu saldırıyı, 16 yıllık CDU-CSU hükümeti dahi gündeme getirmeye cesaret edememişti. Benzer saldırıya Yunanistan'da sol, sosyal-demokrat Pasok ve ardından bir umut partisi olarak görülüp, sonradan bir ihanet partisi olduğu açığa çıkan Syriza hükümeti aracılık yaptı. Şimdilerde İspanya'da Podemos ve Sol Blok, İngiltere'de İşçi Partisi benzer bir rol oynuyor. En ileri örneğini ise günümüzde Fransa'daki "Sosyalist" Hollande-Valls hükümeti temsil ediyor. Hollande-Valls hükümeti o denli saldırgan bir politika ve pratik sergiliyor ki, bu gidişle Fransız işçilerinin tarihsel kazanımlarına dönük haçlı seferi şahsında, adı, tarihe en büyük ihanetlerden birinin altına imza atan bir hükümet olarak olarak geçecektir.

Burjuva sol ve sosyal-demokrat parti ve hükümetler her yerde burjuvazisinin sınıf ve kitleler içindeki birer "Truva Atı"dırlar. Tarih bunun sayısız örneği ile doludur. Koşullar bugün öyledir ki, günümüzde bu konuda sınır tanımamaktadırlar. İhanetleri daha büyük çapta olmaktadır.

AVRUPA'DAKİ SINIF VE KİTLE HAREKETLERİ VE HANDİKAPLARI

Hiç kuşkusuz, Avrupa sadece işçi ve emekçilerin tarihsel kazanımlarına dönük saldırılara ve saldırı paketlerine sahne olmadı ve olmuyor. Yanı sıra da

bu saldırı ve reform yalanı ile kendilerine dayatılan saldırı paketlerine karşı, Avrupa'nın kapitalist tüm metropollerini sarsan, kapitalist hükümetlerini sallayan proleter kitle hareketlerine de sahne oldu, olmaya da devam ediyor. O kadar ki dün olduğu gibi, bugünlerde de grevler, genel grevler, işgaller, boykotlar ve blokajlar birbirini kovalıyor.

Yunanistan geçmişte sayısız genel greve sahne olmuştu. Yunan işçi ve emekçileri daha yakın bir tarihte, Troyka denen IMF, AB ve AMB üçlüsünün yeni yıkım saldırısına karşı yine on binler halinde meydanlara çıktılar. Yunanistan'ın mücadeleci işçi ve emekçilerine hükümet dayanamadı. Şimdi Syriza hükümetini silkeliyorlar.

Benzer sınıf ve kitle hareketleri İspanya'da yaşandı. Portekiz yıllar sonra yeniden genel greve merhaba dedi. Belçika her zaman inatçı ve çetin sınıf hareketlerine, grev ve genel grevlere sahne olan bir ülke olmuştur. Bu ülkenin işçi ve emekçileri geçtiğimiz günlerde Fransa'daki sınıf kardeşlerini selamlarcasına bir kez daha yüz binin üzerinde bir kitle ile Bürüksel sokaklarını işgal ettiler. İngiltere işçi ve emekçileri şimdi, Thatcher dönemindeki de aratan yeni bir özelleştirme saldırısına karşı mücadeleye hazırlanıyorlar. İtalya yakın dönemde metal işçilerinin grev ve gösterilerine sahne oldu. Sosyal mücadelelerin durum ülkesi olarak bilinen Almanya, bu kavgayı yalanlarcasına pek çok grev hareketi yaşadı. O Almanya ki Avrupa'da en çok greve sahne olan ülke olarak saptandı

gözlemcilerce. Daha yakın günlerde de metal ve hizmet sektörü işçi ve emekçilerinin uyarı grevleri yaşandı bu ülkede.

Ve Fransa... Bu ülke bilindiği gibi tarihe sosyal sınıf mücadelelerinin ülkesi olarak yazılmıştır. Bu niteliğini bugün de korumaktadır. Avrupa burjuvazisinin, en önce de Alman burjuvazisinin "sosyal devlet"e elveda dediği günlerde, tam bir haçlı seferi olarak gündeme sokulan neo-liberal sömürü ve soygun politikalarına ve bunun sonucu olan saldırılara karşı 90'lı yılların ortalarında günümüzün benzeri bir girişkenlik örneği mücadele vermişti. Sınıf mücadelesinin bittiği masallarına kısa süre zarfında anlamlı ve tok bir cevap verme şerefini kazanmıştı yeniden. O tarihte ve sonradan, örneğin ırkçı-faşist Sarkozy hükümeti döneminde de grevlere, işgallere, menajer rehin alma eylemlerine, boykot ve blokajlara başvurulmuştu. Şimdi topluma dayatılan El Khomri yasasına karşı 4 aydır, daha sık, daha geniş, daha örgütlü ve organize ve daha ileri bir noktadan tüm bunlar yeniden gerçekleşiyor. Mücadele toplumun ezici bölümünce destekleniyor. Bu destek günbegün artıyor. Gücünden ve kararlılığından bir şey kaybetmeden yolunda yürümeye devam ediyor. Kendiliğinden karakteri ile de olsa bu hareket gelinen yerde açıkça Fransız burjuvazisi ve hükümetine bir meydan okumaya dönüşmüştür.

Sevindirici ve de umut verici olan da şudur ki, bugün bu saldırılara karşı her defasında yüz binler halinde sokaklara çıkan, peş peşe genel grevlere başvuran

ve giderek sertleşen protesto gösterileri yapan tüm Avrupa ülkelerindeki, en açık ve belirgin biçimde de Fransa'daki işçi ve emekçiler, yeni saldırı dalgasını çok doğru algılıyorlar. Buna göre mücadeleyi ciddiye alıyorlar. Komiteler, konseyler, meclisler halinde tabandan örgütleniyorlar. Fransa'da, sendika ve sendikacıları da önlerine düşürüp, El Khomri yasasına karşı uzlaşmaz ve kararlı bir mücadele örneği sergilemeleri bundandır. Saldırısı böyle algıladıkları ve herhangi bir hatanın tafisinin olmadığını bildikleri için El Khomri yasasına karşı seferberliği büyütebiliyorlar. Eldeki tüm veriler, en başta Fransa'da olmak üzere, bu yeni saldırı dalgasına karşı Fransa'da ve her yerde bu seferberliğin daha da büyüyeceği yönündedir. Kabul edilmelidir ki bu kadarı bu grev dalgalarının geleceği bakımından yeterli bir güvence oluşturmaz.

Oluşturamaz, zira söz konusu sınıf ve emekçi kitle hareketlerinin tümü de her yerde kendiliğinden bir niteliğe sahiptir. Demek oluyor ki belli bir programdan, yönden ve hedeften, daha doğru ve tam bir ifade ile devrimci bir önderlikten yoksundurlar. Belli bazı kazanımlar elde edilse dahi, eninde sonunda kırılmaya ve saptırılmaya ya da kendiliğinden geri çekilmeye açıktır. İşte bu büyük bir eksiklik ve büyük bir tehlikedir. Başka bir anlamıyla, bu durum bu sınıf ve kitle hareketlerinin en büyük handikabıdır.

HERKESE VE HER ŞEYE RAĞMEN

Kriz devam ediyor. Üstelik yeni ve daha yıkıcı bir kriz beklentisi var. Koşullar öyledir ki, yaşlı kıtanınki de dahil hiçbir yerde burjuvazi daha önceki gibi, sınıf ve kitle hareketini dizginlemek amacı ve hedefi ile esnemiyor, ufak tavizler dahi veremiyor. Bu ise yığınları aldatmak, oyalamak, dizginlemek için işbaşına getirdiği sol ve sosyal-demokrat hükümetlerin işini zorlaştırıyor, çok ama çok çabuk yıpratıyor. Syriza ve Hollande-Valls hükümetleri bunun en somut örneğini oluşturuyor. Hakeza bu aynı şey sınıf mücadelesini dizginlemenin, daha doğru bir ifade ile engellenmenin aracı, bu anlamda da burjuvazi ve hükümetlerinin en büyük yardımcısı olan sendika bürokrasisi için de aynen geçerlidir.

Bunların tümü birden işçi ve emekçi sınıfların saldırılara karşı kendiliğinden arayışlarını mayalıyor, daha da önemlisi onları yeni arayışlara itiyor. Yeni bir yol bulmayı koşulluyor. Şöyle de söylenebilir; bugünkü verili koşullar tüm diğer aleyhte gelişmelerin yanı sıra sınıf mücadeleleri için de zemin döşüyor. Deyim uygunsuzsa sınıfı yeniden göreve çağırıcı bir rol oynuyor. İnancımız odur ki, tüm diğer şeyleri var eden koşullar, devrimci önderlik eksikliğini gidermeyi de mümkün hale getirecektir. Herkese ve her şeye rağmen bunu ummak ve bunu beklemek hakkımızdır.

Dünyada grev ve protestolar

Fransa'da işçi ve emekçilerin kararlı mücadeleleri sürerken, dünyanın birçok ülkesinde de işçi ve emekçiler sermayeye karşı taleplerini kabul ettirebilmek için grev silahını kuşandı.

FRANSA'DA MİTİNGLERİ YASAKLAMA TEHDİDİ

Fransa'da yeni iş yasasına karşı mücadele giderek yükselirken, 14 Haziran'da 7 sendikanın (FO, FSU, Solidaires, Unef, Fidl, UNL ve CGT) çağrısına uyarak 1.3 milyon emekçi, 9. kez sokağa çıktı, protesto gösterileri düzenledi. Köşeye sıkışan Valls ve Hollande hükümeti sendikaların düzenleyeceği mitingleri yasaklama tehditlerini savuruyor. Fransa'da böyle bir tehdidin 1958'den beri gündeme gelmediği söyleniyor. Fransızların yüzde 59'u bu mücadelenin meşru olduğunu savunurken, sendikalar hükümetin iş yasasına boyun eğme niyetinde olduklarını 3 aydır süren mücadeleleri ile gösteriyorlar.

UKRAYNA'DA MADEN İŞÇİLERİ AÇLIK GREVİNE BAŞLADI

100 maden işçisi Sosyal Bakanlık önünde sigorta ve emekliliğe ödenen ödeneklerin gözden geçirilmesi ve daha iyi ücret talepleriyle 14 Haziran'da gösteriye başladı. Bağımsız Maden İşçileri Sendikası işçilerin eylemini destekliyor. Maden işçileri hükümetin taleplerine kulaklarını kapatması nedeniyle eylemlerini Sosyal Bakanlık önünde açlık grevine dönüştürme kararı aldı.

VIETNAM'DA 1000 TEKSTİL İŞÇİSİ GREVE GİTTİ

Vietnam'da Tayvanlı sermaye grubuna bağlı Formosa Textile Industry'de çalı-

şan binin üzerinde işçi fazla mesai saatlerinin kaldırılmasını, kantindeki yemeklerin düzeltilmesini ve daha fazla ücret talep ederek greve başlamıştı. Grevin ikinci gününde patron işçilerin bazı taleplerini kabul etmek zorunda kaldı. Henüz sayı bilinmemekle birlikte işçilerin büyük bir bölümü 140 avro ücret artışını kabul etmeyerek grevlerini sürdürüyorlar.

YUNANİSTAN'DA ÖZELLEŞTİRMEYE KARŞI PROTESTO

Yunanistan'da bir kez daha binlerce işçi ve emekçi Atina'da Avrupa Birliği ve Avrupa Bankası'nın Yunanistan hükümetine karşı sürdürdüğü politikaları protesto için alanlardaydı. Gösteride Başbakan Alexis Tsipras'ı istifaya çağırın sloganlar atıldı. Yunanistan hükümeti demiryollarını, havaalanlarını ve Pire Limanı'nı satmıştı. Şimdi de önümüzdeki haftalarda iç hatlara ait 23 havaalanını daha özelleştirmeyi planlıyor.

İNGİLTERE'DE OTOBÜS SÜRÜCÜLERİ KAZANMAKTA KARARLI

İngiltere'de 14 Haziran'da binin üzerinde otobüs sürücüsü daha fazla ücret talep ederek greve gitti. Sendika şoförlerin saat ücretlerinin 36 Penny artırılmasını talep ediyor. Patron ise buna karşı 16 Penny öneriyor.

BELGRAD'DA ALIŞVERİŞ MERKEZİNE PROTESTO

Geçtiğimiz Cumartesi günü, Sırbistan'ın başkenti Belgrad'ta 15 bin kişi "Belgrade Waterfront" inşaat projesine karşı yürüyüş düzenledi. Göstericiler belediyenin ve hükümetin bu projede yolsuzluk yaptığını savunuyorlar. Balkanların en büyük alışveriş merkezi olacağı

iddia edilen bu proje geçtiğimiz Mayıs ayında da binlerce kişi tarafından protesto edilmişti.

BREZİLYA'DA TOPRAKSIZ İŞÇİLER FABRİKA İŞGAL ETTİ

13 Haziran'da, binlerce topraksız işçi Mucuri bölgesindeki Suzano Papel ve Celulose fabrikasını işgal etti.

MST (Topraksız İşçiler Hareketi), şirketin sosyal, kültürel ve çevresel değerleri hiçe sayan üretim modellerini protesto ediyor.

Çok uluslu şirketlerden oluşan Suzano grubu, bölgede mevcut bitkisel çeşitliliği yok ederek okaliptüs üretimini dayattı. Bu nedenle birçok ürün bulunamaz oldu ve fiyatlar yükseldi. Bitkisel üretimdeki çeşitliliği yok eden okaliptüs üretimi su kaynaklarını da öldürüyor. Bölgeyi besleyen Mucuri Irmağı tarihinin en düşük seviyesinde. Suzano şirketi aynı zamanda tonlarca kimyasal kullanımı nedeniyle su bitkilerinin ve canlılarının çeşitliliğinin yok olmasına sebep oluyor. Okaliptüs dikimi bölgede bu bitkiye özgü böceklerin ve buna bağlı hastalıkların çoğalmasına sebep oldu.

BANGLADEŞ'TE HEMŞİRELERİN GÖSTERİLERİ SÜRÜYOR

Bangladeş'in başkenti Dakka'da işsiz hemşirelerin protestoları haftalardır sürüyor. Geçtiğimiz hafta da Sağlık Bakanlığı önünde binlerce hemşire bir araya gelerek kitlesel bir gösteri düzenledi. Hemşireler sokakta barikat kurmaları nedeniyle kendilerine saldıran polis ile çatıştı.

Hemşireler Sağlık Bakanlığı'nın iş almada yeni kriterlerine karşı çıkıyorlar.

**Baskıya, sömürüye ve
zorbalığa karşı
direniş bayrağını
yükseletelim!**

